

Kitāb-i Rawzat al-anvār (راون ال ا مصوّر باتک)

Khvājū-yi Kirmānī, Maḥmūd ibn ‘Alī, 1290 or 1291-1352?

[1750-1799]

<https://hdl.handle.net/2027/mdp.39015079128792>

Public Domain

http://www.hathitrust.org/access_use#pd

We have determined this work to be in the public domain, meaning that it is not subject to copyright. Users are free to copy, use, and redistribute the work in part or in whole. It is possible that current copyright holders, heirs or the estate of the authors of individual portions of the work, such as illustrations or photographs, assert copyrights over these portions. Depending on the nature of subsequent use that is made, additional rights may need to be obtained independently of anything we can address.

١٩١
١٧٠

٢٣٦

٤٣٢ ورق رکاب ورق بندی

٢٥٤

فَتَارِهُ شَيْءٍ إِلَّا
عَمَّا لَا يَعْرِفُ الْفَضْلُ
شَدِيدُنْ طَبَقَ تَرَمَ سَرَابَ
وَهَذَا نَوْرٌ مَاهِيَّةٌ
غَرَبَانْ زَمَنْ شَهْدَى
شَهْدَى زَلْقَنْ شَهْدَى
جَمِينَ كَرَانْ يَمِينَ بَارَ
لَهَتْ سَوْزَكَمَنَ
لَكَ رَزَقَمَنْ فَقَاتَ
إِبُوكَهَتْ يَصَنْ شَكَهَ
حَسَنَ هَمَىْ نَوْرَهَشَدَهَرَهَ
عَالَيَهَ سَائِيْ بَهَشَرَهَوَيَ
جَلَوَهَ دَهَلَيَتَ كَيَسَتَهَ فَوَزَ

کر و بعده از پیش از	پیش از که پس زال نه	گشته بخواست
تنه بخواست	ساز شد از قلی بخت	تنه بخواست
بسته بدر شکنست که	مقدار زیر بگر کوچک	بسته بدر شکنست که
بلهی اهل میان سیستان	برداز مردمی های ام	بلهی اهل میان سیستان
کر نه این تقدیت اندیشه	هات نهادی هزار رون	کر نه این تقدیت اندیشه
غود غریشل از نه	از مردم شد آفان	غود غریشل از نه
منبعش در پل کوهان	مذکور خود رس ایاز	منبعش در پل کوهان
لکن در راهه همان شد	بریست در قدس شد	لکن در راهه همان شد
مشت ز دهن سلطان	را اورده بیانات نهاده	مشت ز دهن سلطان
گن هوان بدلی هر ان	بگش بگل ای پستان	گن هوان بدلی هر ان
تح نور از طب اندیشه	سینه عذایز پر ترمه	تح نور از طب اندیشه
باده و بیرون از س	مع سلام و آدم شد	باده و بیرون از س
بهدش بینی دید	پا سه معنی بارگان نه	بهدش بینی دید
ح سست بخ خدا کنست	آشان ای اقای بنت	ح سست بخ خدا کنست
فائم بست بروشید	طیب پرسن بایسید	فائم بست بروشید
اد بک امر خدا زد	رایت خوب رفت نهاده	اد بک امر خدا زد
بزمیان بکل نکنست	بام فوج بر دل عصایخت	بزمیان بکل نکنست
بسته بکن که به	باده و قوت که بی فن	بسته بکن که به
جز ای دلم پسر	صلڑ و پرد برم بیمه	جز ای دلم پسر

و لیلیم میز بکار و لیلیم میز بکار	نکله سخن از من اوب و زنگی سخن از المیت	چشم ای ای دانه های که نیز ای آر و ای ای	صلی پس بدان اما و د انگه برادر و نهاد پس بجه
ار خل جیو خود ناگاه روه روت زندگان	پیش از امارات یک تما روشی دین پاره	جیش عشش پیر ای ای کل کاهش نیاز تو	عایز میانه داده دن یاه ای بقدار وقت کی
فضل های ایست جه ذات تو بستان طویل	نیزه ماند پس ای هی فایه استلی ای ای	دوی پس از تو و می بی پشت دلخیل شون	مشه صراز عویی یاه د غایت ای ای ای با
شوق کوی تو فردست و ای پسیت پیش	آر عایا پت پیش توی آن بیان بیان زیان	یاده درون رسانی ای فاخته زیر ای هی	من عیان تو مانی و بس چ نیافت تو مانی و بس
نه تو ای بود نیان در تما پشت نیات کشانی	دن بیان بیان زیان در پیکانی کشانی ای	زیان بی و بروش نیزت زیان بی و بروش نیزت	زیان بی و بروش نیزت زیان بی و بروش نیزت
چ خویی ای مهور کاه میکون ناطرا مردست	تسنی و حامله سیاه دست بیون و ای شل ای ایست	زادی بیبله بیبله بیبله شیخی ای مهور کاه	شیخی ای مهور کاه
عده شهزاده زخم بین فارمده خان	پارچه پیش کیکن پروکر کسر خان	پشت بیکن سرمه کاه دست و هرا خضر غص ای	پشت بیکن سرمه کاه دست و هرا خضر غص ای
چه سرمه کاه دست کل کاهش نیاز تو	مرغی سرمه دنجو دنیا کل کاهش نیاز تو	کل کاهش نیاز تو کل کاهش نیاز تو	کل کاهش نیاز تو کل کاهش نیاز تو

کردیات نزد کهان	نیزه ریز تر شد	کردیات نزد کهان
بیطناسد در گن	پسچوی شید چوکان	بیطناسد در گن
ماند کیوچ کت پر کن	گون بیلاده هر شان	ماند کیوچ کت پر کن
درست بد مر گلپل دیع	گروان گدوان گلپل شان	درست بد مر گلپل دیع
مزد اطب فلک از سر	ست پدر ایش تر	مزد اطب فلک از سر
منه شش وزه نکن	تن عادی سب قب	منه شش وزه نکن
کر بر از علاش بی	در گن ان پس هن کان	کر بر از علاش بی
بر گن ان رکش کان	رفت حمزه گلن از شام	بر گن ان رکش کان
پشم ز دران پی و	با عالمان سپری پور	پشم ز دران پی و
دویش زین و دست پر	گرسن المکان پی آن نکان	دویش زین و دست پر
کر دش فلک زیمه	وز سر این کست پو بک	کر دش فلک زیمه
را کهش و مدت بیا	سر حم از سرسب غمی	را کهش و مدت بیا
ار قصانج اسکن	گر که علیاچ اسکن	ار قصانج اسکن
دایت بیایی رو اندان	دایت بیایی رو اندان	دایت بیایی رو اندان
دانی ای ز دیر از نور ز	پل علیه خسیر ال راه	دانی ای ز دیر از نور ز
پسرو بیلا شیرب م	او یان یا قم است کم	پسرو بیلا شیرب م
به ایش ز از شن و توین	سکمش علار کمپه ز دیب	به ایش ز از شن و توین
در گرشن بی احنا بیبل	مع مردم خوش جریل	در گرشن بی احنا بیبل
را طرت رس اصلی	دی تمح صفت اصلی	را طرت رس اصلی
از اطراف نه کهان	یادخان طه ز کهان	از اطراف نه کهان

لر و از خود می سیر	لار و لر و لر و لر
بر سر و کن من کس کی	پن بی خدا را زدن
ب محظی از جست بایلی	پن بی خدا را زدن
شاد غایت سه در بان	شاد غایت سه در بان
مشکر شیخ شیخان	مشکر شیخ شیخان
دغ کار فیصل کش رنجو	دغ کار فیصل کش رنجو
میخ شست شیخ شیخ	میخ شست شیخ شیخ
ای پند کرم صفت داد	ای پند کرم صفت داد
چویا اتن قدرت بان	چویا اتن قدرت بان
تک فلک نهادی بای	تک فلک نهادی بای
دشت آیه آیه ایت	دشت آیه آیه ایت
سچ و شه قدرم بش بان	سچ و شه قدرم بش بان
بیون بیور ایل ایل ایم	بیون بیور ایل ایل ایم
دو دلک سخی بود سپه	دو دلک سخی بود سپه
پس بیور دلکلی کیم	پس بیور دلکلی کیم
ساقی بز غدو خورنادوی	ساقی بز غدو خورنادوی
بز کیلکت نیم خیز	بز کیلکت نیم خیز
لی گرست ایم دست پان	لی گرست ایم دست پان
نیخ تولید است آن گله	نیخ تولید است آن گله
رایی به ایمه روی ملک	رایی به ایمه روی ملک
د این عمر از کرمت کر	د این عمر از کرمت کر
سیست تو بام ایه سیست	سیست تو بام ایه سیست
حکایت بام عین بیان	حکایت بام عین بیان
بابت خدم ساده باده	بابت خدم ساده باده
عاصی طیعت و طیعت	عاصی طیعت و طیعت
گلکش تو مصلی مراد ایه	گلکش تو مصلی مراد ایه
معن معانی تو مکاشی بیه	معن معانی تو مکاشی بیه
شرد از کوش باهم تو کر	شرد از کوش باهم تو کر
غوف از خدم قدس سپه	غوف از خدم قدس سپه
ای بردار نیست خوبی	ای بردار نیست خوبی
شیر سری ملک دبان	شیر سری ملک دبان
کلک سمه و کلی کلک	کلک سمه و کلی کلک
با هم روان کیل ایت	با هم روان کیل ایت
آن غون حکایت بیش خدم و شما	آن غون حکایت بیش خدم و شما
من غلام مطلع و سعد و باد	من غلام مطلع و سعد و باد

خواه سرمه شست	لر و آز پسند
گردان کدوی بست	شمر و قوق مطلب ای تیار
پرستم و ز است	ناله که خوار نیست
از دل پیر تویج و پیش	اول فروز و دو دین سبز
اور فردی جهان است	تغ های نکه تو خود نتو
قد تو شد رسی علاط	اصل ایده سیلی پیت
بینه عز ای پسر نیست	سهر بوسه روشن ای جی
نه سی سه می صبا نیست	مشنی بیچ راه مرد
شام سیمین چ منیه فیلم	کی نکنه و در زمان است
قبه می خسکه که تو	وره میست ای جیاد
دست پس که طوف ان عطر	در زمامت و کا دتو
دند و درسته ای	یافه ای زسته ای تو
رها محروم پس میں کجا	بنت حوان برده قصادر
عادل دیجانیست	دشت نیز در معراج
دیدل یعنی هنر صنایع	سل کنیا په که در گز
دست نیز که می باشان	دست منیز رشک و نیت
دست کو ده شده در	ار دل زن پک که در که
وزیر خوش بز	را قص کیا یا تم ای آوان
فایل از ای کنیت	کن و می که باید

و ا ب ک م ح و ن ق ح ا ل	پ س م ع ن ن ک ا و ب و ت	ز ب و ت ک ر و ک ر و ب د ا ز ن	ح و ر و د ب ک ج ا ب ر ب ک ج و س
ز ب و ت ک ر و ک ر و ب د ا ز ن	ف ت ب ه ک ا ن و ر ح ا ن	خ و س و ت ا ه ج ا ل	آ ب ش ف ق ب د و ب ک ج و س
خ و س و ت ا ه ج ا ل	ج ا س ج ا ن ا ن م ا ل ک د و ج ا	خ و ا پ خ و م ش د و خ ا ل ا خ	ز ر ن د ل ک د و ج و ا ک ر د و ي
خ و ا پ خ و م ش د و خ ا ل ا خ	ب ا س ت ص ب ر ح د د ا ر غ م	ن ا ه ن ت آ د ن ک ب ا ن	م ر د و پ س ر ا م ا ل ب ک ا ن
ن ا ه ن ت آ د ن ک ب ا ن	آ آ ن ت س ه ر ج ا ب س د ج ش	ز ا ا ش س و د ج ب ک ر ا ز م	و ا ب ک ه م خ ت ب ط و ن ا ن ج
ز ا ا ش س و د ج ب ک ر ا ز م	ع ر و ص ف ت س ا ن ت و ت	د و و ح س ک ر د د ل ع ل م	خ و س ا ل ف ت ب ا د د و
د و و ح س ک ر د د ل ع ل م	پ ش ش ب ا ل ب ک ب ن ت	و ر س ا ح ا ب ا د ا د و	و ا ش ا ل ب ع ل ک ب ن ت
و ر س ا ح ا ب ا د ا د و	ب ن ا ن ک ب ا ن ب ن ا ل	د و د ن ح س ک ر ب ا ن	ش ب ک ر ا ب ک ب ن د و ن
د و د ن ح س ک ر ب ا ن	و ا د د ش ف ق د د ک ل ا و ن	د و د ح س ک ر د د ل ع ل م	خ ر ا ش د ب ا ع م ي س س ن
د و د ح س ک ر د د ل ع ل م	ز ر ا ک ش ب ي ا ن س ي ا م ي	و ر س ا ح ا ب ا د ا د و	و ر س ا ح ا ب ا د ا د و
و ر س ا ح ا ب ا د ا د و	د د ل ش ا ت ن م ب ش ي ب ا م	ا ز و ق ن س ر س ي ا ف ت د و ت	د د ل ش ا ت ن م ب ش ي ب ا م
ا ز و ق ن س ر س ي ا ف ت د و ت	ل ع ل ا ب ش ي د ش د م ا د	ع د س خ و ف ن ز د د ن ي	ع د س خ و ف ن ز د د ن ي
ع د س خ و ف ن ز د د ن ي	ل ا ک ن ش ي م ا ن د ب ک	پ ه خ و س ر س ك د خ و ب	ز ا ت د ا ل ب ب ا ش د
پ ه خ و س ر س ك د خ و ب	ل ا ش ک ا ن ق ن ا ل ا ن د ب	ز ب ه ز د ن م د د ح ر ا ب	ل ا ش ک ا ن ق ن ا ل ا ن د ب
ز ب ه ز د ن م د د ح ر ا ب	ب ي س ب د ش ن د د ا ي ب	د ا ل س ب ا ل ش ت د ب ا ل	ب ي س ب د ش ن د د ا ي ب
د ا ل س ب ا ل ش ت د ب ا ل	س ا ف ج ا ن ا ر ش ک ل ر ب	ک و د ب ر ا ب ا ت پ ش د ح	د ي د م ر ا د خ ت م س ت ب
ک و د ب ر ا ب ا ت پ ش د ح	خ و ن ا ل ز ح ا خ د ک ا ن د	و ا ه د ق ب ا ن ب ه ر ا ك ش	ح ل ق ش د ب د د د د ا ن د
و ا ه د ق ب ا ن ب ه ر ا ك ش	ك ن ت ک د س و د س ا ن د	ك ن ت ک د س و د س ا ن د	ك ن ت ک د س و د س ا ن د
ك ن ت ک د س و د س ا ن د	ك ر د د ا د ل ق ف ت س د ق د ل	م ت ل د م ا ب ط س ا ن د	م ت ل د م ا ب ط س ا ن د
م ت ل د م ا ب ط س ا ن د	د ا ن ک ب ا ز د پ س ت ب ه ا ن	Original from UNIVERSITY OF MICHIGAN	Digitized by UNIVERSITY OF MICHIGAN

بیکری ملک	محلج آتش دلخان	سونه ساست باز و بخ
پیش ره بحیل ام کن	در حیث محبی میخ ایکان	ساین مخوبی جاصلات
بیت بت دی سیجا	کش بشیه طاشت	چرم نهار است از این
در دل شبانه سوکان	کین ب محک است اغ کان	ساغنی بکت پستن
دین شیمه دین شده	سایه من گوشت آزادی	دان ان پیشه رسیده
ور دسی خامه سیم	وس ز دامر ب طاخ شام	ورکت هنر ب عادی
غاز بند و هر داد	سرت نه اچا شاهزاد	هر مم میست لیست
دارد از کردان که به	شی سی اده ام سیه	شارام از نه عزت
کوش بکا پ بدم		
سی کل بس ایمه	بد دلم سار فی کشیده	سرو مشرق و غرب
آه م شب لک دیا شت	بله غله د کارست	شیخ سید دیکیان
ویں ل داعم در شیما	ویں ل داعم در شیما	دوش ناست تاکش
لطف چکت از ای	فاور خادوت لای ایوت	موهم از دلکش کشتم
من سرعت که بست	ل و افع سده دیش	روسی رو ز آتش ای بخوت
شده دل از دی عیش	کین نشش دزی پست	و د گرست کل زند بست
ساین پیش ام از کلیم	شنه پیش ام از کلیم	پیش پیش دری شد و درین
باه سیاه نیک گرفت	شخ خود دل ایار گرفت	دا سوی افت که ایش بکی
پست برآور و بتاری خوا	بوی لان باه محض	فرم بیبل و ملک باد
امان نه خسته په	بینه بینها مشن نیز	میل را و ده خوشی

فرش بلوک کشیده شد
نیت شاش شد چون
و اس کو مر بهشت رفت
 ساعتی را مل دغوره
در زمین مهانیست هشت
و اور هشت بیان شد
حاجه میان اطایی میانی
داردش از اقیان زرایی
با وده خجا چوچواری دارد

کلاب شنده خواشند

ریج سیاه و دش دید
قرص فرم شکله که کار
پیش رفته است در زمان
عمرها قات که رخش
چون خوانی که نه پیش
که این سبک نه تنین
ساعتش را مجلس سایی ج
اط عجاش و پهار جام خوا
عن جبری که نظرش را نهاد
شیوه اور زین پس زیر ج
دشک است شد و این

معجمی از سه که کرد
کرد و بین که میانی تراز
حقیقی که کشت زیج
دایر چندان روش نم
و ایشیم ایشی فروخته
کلم بدن که دلم ای دست
دلم کیم که شرب ایست
چون عرب ایشی شتاب
که ای شرفت ایشی باین

دروش آن نیکت روست	قتل کسی را بزاین قبورت	عقل نمیشترین جای چشم
مده زدن شیخ زاده اوس کش	حص پر مرگ که بیش از کش	دیگر این تجاه از مرگ
دانکه بود سکاران نیک است	کشتی دست نهان	کشیده اند و اندستگی
از دره اویتشن گذشت	لش هر آب تو شستی داد	پالیم نیست مگویی
دست کفرش بزد و باید	علمت اسراریت کراید	وزیر عون یخچش فرله
بروز و خلوه (آلت)	مسد کشته خوی نیمایی	عقل کرم کار یعنی دوا
انگنه دیده از سکم	در از مردم ششم نکرد	یک نظره از نکام
بده کرس سین چرا که است	شادی اگر غم خورد نمود	ای هم ای بودت بلطف
لطفت صد و نهاده برد	هر طبع از عدو باید بکشد	صلح و چون کارهای است
دغدو تو کش کنیت	لی بیت زین شنی	کوکن این بودت باید
و از خطر خصوصی از کنیت		
شکرین نست طبق اندام	ساخت بر دیده پس پاره	من کشی این کنیت
ماقت از نیست از زیلا	چان من ز مژده دیگر نیست	دوی بیش ران داد
بنت دیم زان بیانیات	طعنم از حضرت علیکم	بنج سر انجانه هر شد
روق کجا شاده ای افتم	بیش خوش نهاد از امام	تک امام از عالم بازگشی
سوی گن نشتم باید	رازیان شنی باشند	دوسرا پردادن از نیمه
ارنس این شعل اور نیم	سونم کسانی که خود	ظاهر این وصفان شد
اریش سفت مواعده از	دزدیده این سبد	دزدیده این سبد

چه که بود جریان پشتمانها	خوب بود آن دور از ملام	شام گردیدت اینجا	کاریان وحش نیایند
با عصمه دست اشاد	با عصمه دست اشاد	قول بزرگان بود عالم	نوبت عشان خارج
مس اذال راه ابد نیز	مس اذال راه ابد نیز	راه دل سوخت سارست	چو خواه اند که خود نیز
راه ساده نه باز شست	راه ساده نه باز شست	مرکل این مرده تو ازدوا	ای دل پای بدان بست
با دل خواه بود شفیرا	با دل خواه بود شفیرا	کرم باتکی بستک	دم بکش با کلی بستک
حال تو ام رهی ابتد	حال تو ام رهی ابتد	داق بن پس تو کنماد	دایان دعیت زان آن
جا فخر صد شان یید	جا فخر صد شان یید	کوتواش کشود تو شدن	ویده از ازدی شود پشن
سینه می خواز بیانی پست	سینه می خواز بیانی پست	غوف این بسته ملک	عیش من تلخ پی خبر
سر کشل خارچوکل من	سر کشل خارچوکل من	ور نشی خوست ساخن	محمد کن بکر کسری سی
سکن نیک مطبخ شو	سکن نیک مطبخ شو	بون تو در گردی رعد مردا	در دل کوز طلب نهای
بی دل اکتوبر زاره	بی دل اکتوبر زاره	پنه و زد باره سوکات	چه بود باره بان دلت
شاده مشت و سهر غای	شاده مشت و سهر غای	چه هزار ایسیانه	زانک تکین ارتقا کوچه داد
در کنار کاس پیمان	در کنار کاس پیمان	زمزد و پی نیک ایش	خاطر ایگان طراک بش
و آنکه رو طاح سیمازد	و آنکه رو طاح سیمازد	بون زل قابت اکبرت	باود سرمه کاش عز
پست دین که مادان	پست دین که مادان	شوشی از که نوین	چون شکار اند کو زن
قبق بر قابع عجیبت	قبق بر قابع عجیبت	سیزی نق و اخیشیش	پر نه غوت پس اینک
با شنی دین فستران	با شنی دین فستران	باز کش شو امیرت	کر پس دل و مکرست
سیزی نق و اخیشیش	سیزی نق و اخیشیش	غایله از سوکل دهون	
باز کش شو امیرت	باز کش شو امیرت	دار بانسته آلم	

رای تو و درست رای ایست	در دن خشک جهان گفته	ل آمر و دست نمایند
د پوچد پستان نهایین هر ی	پاک کن زاده شد چشم ای	ب حاصیان داده بیان ای
ش درش من ساز بود ای نه	گومن ای کامه و شدید	کومن ای چشم تو شدید
ز آنکه چو بر ام رسانی سید	کرشدم گمن ای از مرور	لایانی ای بن باز توانی ای
لو سه اراده ای دیابط	تمل ازین راه بتران سا	لشی ازین موج سالان
د سرمه سده بیان ایست	کن دوان از ده طلب	کن دوان از ده طلب
کان کن ای ای ای ای	دیس هر روز نکروچیست	کان کن ای ای ای ای
د بست را فشی ز دست پاک	دیگ کس ای زانه شنایم	دیگ کس ای زانه شنایم
نیک نظر ای نیک نیک بیان	مردکت ده: ثنو و خوبان	معن بیست ای دنیان
پسندیده دلکه میدیل	سیله یه کج برا بیل	پسندیده دلکه میدیل
مور اکر زانک فراوان	دیگ دیگ دیگ دیگ	از زیستی سیحان
از دل بیست ده بار	دیگ دیگ دیگ دیگ	در قیح ایک سخن ده ماه
سر ده دن بدل بر دسته	آب ای ای ای سفر اکوه	بر ده ای مرضی سنه
ما تهی پش بیان ای	چش خارت ز جان لکیم	ز بیتی سرده ده ماه قیانی
د ایست صورت ای ای ای	دیگ دیگ دیگ دیگ	ل دست هم ای ای ای همیون
خاطر او لجه سانی شنای	سکه خواهی ای ای ای	ای ده عزیزی ده ای ای
چ طلب کن هم بور ای ای	کوکه کان خوسه داشت	سیخه سان کن ده شیر ای
دند ده دیگی بیان ای	چ طلب کن هم بور ای ای	دو ده حب غمی دیست
ش سه شریس ده فوار	کرچی پشت شکست زیان	د دک ایک باهد خدا
رس راه است صارت زان	که و در شد و کرو مهنا نان	لست ای ای ای ای ای ای

رَأَكُوكْ كَوْكَنْدَ عَاصِيَ عَامِرْ كَمِيزْ	يُنْ هَارَانْ شَبَقْ قُوقَشْ بَعْدْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ
كَانْ سَلْ كَسْدَانْ كَاتْ	يُرْ فَنْيَتْ زَعْدَتْ بَعْدْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ
عَافْتَ بَوْدَيْ آبَادِمِيَ دَاتْ	غَرْدِسْ بَاهِيَ إِهْدَارْ آتَيْتْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ
لَرْ تَوْبَيْ كَاهْ تَكَرْدَيْ بَخَازْ	يُونْ دَعَاعَاتْ تَهْ دَوْلَانْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ
لَعْنَبَانْ أَزْبَهْ بَرْيَ مَسْ	لَيْتَى دَلْ رَهْشَتْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ
لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ
لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ
لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ
لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ
لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ
لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ
لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ	لَادِمِيَ سَهْرَتْ خَرْتْ لَاهْ

باید مرد از پست خود نماید	برگرفت از ایشان	چنین مانت کرد شد
حادیشان که در خود داشت	حادیش برایش داشت	که اسکر کون شد و حامط
هر ده لیان خواهد بود	مرضی خواهد بود	پر و سرای ایج دیش
جام جرت کات هستی	سرخی ماده بستی	راهول ریو سرایی
در بور از گوزهای خود	لار فرشان گستان شام	شمع وزان شستان
از خود خود خود خود خود	لیل آه خوش بست	بیت خش شام خدا
سرور و زیر خود را زر	سروری طاک ده مکار	یزد خرم سرمه کن
شمشودت بو طلایش	دل بر کش سویش	شمشکر نت کشیده
دست کارست کشیده	مه که اپست کشیده	یزد کو اپست کشیده
کروش شمله بریش دن	کروش شمله بریش دن	کروش شمله بریش دن
پر قلاب پرده پران	چشم هر آسیه ایشان	پر قلاب پرده پران
پاسخانی که خطا خیش	والان آن بسته دیم	پاسخانی که خطا خیش
ترش تر قله کش تنا	باشی این داشت من	ترش تر قله کش تنا
دانه دوس منی ناکی هیز	سکان ای قلم پسته	دانه دوس منی ناکی هیز
شدم ایان ایشان	شدم ایان ایشان	شدم ایان ایشان
وشیان چهل بروشان	هاش غذا پشت داشت	وشیان چهل بروشان
شیخته طبع منه کش	منص نهن که کش	شیخته طبع منه کش
پا پسر دم بک سان	حشیه ایشان	پا پسر دم بک سان
درست بیان ایشان	کابین ایشان	درست بیان ایشان

کو ورین آبی شافت	بندارین بیزه دیر بای	لر و رکان اشتوی زیر بای
پهانی پست که په	بازارین هست که بوری	گردیم بولن بلکن نه با
دان گسل زن قهقهه	نور کمبو و خرو این سه	د چهار یار است خارهار
ح نهایی زدی کویی دست	در وان رهیست کویی	کیت که بیش که بیش
یسود از حق دهست	قطنه است دین هر دی	ناد فحست دین کنای
مرده این برده پیشای	سخان قدسی هایست	عن کل شن بیلو غری
مار گاید چوکمکت کی	فندق علای این که پیش	ست یارندون لی پیش
زندگی شکست میزد	نکت هزار میس بیزد	هر کی از است گذشت شر
از دل خبرست گلایت	با ای زن بسر از دل	وی پلود په په زد
میز جواب یاری شنیست	سوزسان زن دست بده	س فرم و خضری بی خس
شکر کردی از کرنیز	کرید ارم بی ایست	ست بی که اود دس
بود بکران پکن نامد	ا میش از من ای طفت	لیش از من ای طفت
دخل من حست ای سپان	لیم زن ای پیش	لیم زن ای پیش
را لیش اجی واوی	دو دره ای ای غشت عان	دو دره ای ای غشت عان
د یاق عکش ز پیش باز	و ایش ای شیخ سعاهات	و ایش ای شیخ سعاهات
ک دان ای شیش پیش	ز ق ز پیش ای ای ای	ز ق ز پیش ای ای ای
و اهد و در در جلا ای	س چکر کاری ای ای ای	س چکر کاری ای ای ای
عن جیان میزد	ک است ای ای ای ای ای	ک است ای ای ای ای ای
نامه داد ای ای ای ای ای	ک اشت اسرازی میزد	ک اشت اسرازی میزد
	ر و مک بدل په په	ر و مک عزل میزد

و ای بیت آری می	د ای سایت کندی	کو پر تمحیت لی چکار	س کی شوکان کردی
دوئی برادرها کار	کو پر تمحیت لی چکار	دان سکی کندی	سرهاد کریستن
سایت ای زن و ای زن	کو پر تمحیت لی چکار	کوکت کندی	ان واش ایلکی
سی خوش چین	کوکت کندی	حاتمیت شوادی	مان سب بو دان بور
شرم داری عمدان	کوکت کندی	نیت فیض غم و طلب	سید و کار و ریزی رفیع
شرب از ای زن	کوکت کندی	نیت فیض غم و طلب	کشیلیت تیپیت
ملکات فابل نیزیت	کوکت کندی	دور و طلاقیت	هر کو تو ای بو راک
من کاری دهار کار	کوکت کندی	بدده او شوکان آن	قی و می پر میزین
معی کل بن و کل شد	کوکت کندی	نیوی ای زنات کا	بر احمد ایست دندون
شطرنجیت کندویز	کوکت کندی	کلینیت ای زنات کا	ریزه و قدم پر افقی
زانکه بور دنیا بیت	کوکت کندی	کلینیت ای زنات کا	روی همود پستی
خیزه قدم پر افقی	کوکت کندی	کلینیت ای زنات کا	کلینیت ای زنات کا
دریه و رو و زوجها زن	کوکت کندی	کلینیت ای زنات کا	دریج زری نگاه
درک زار جو ش و ندار	کوکت کندی	کلینیت ای زنات کا	عویشکار و بخاره لب
پیش کو هان بسته نیمات	کوکت کندی	کلینیت ای زنات کا	کلینیت ای زنات کا
وارزی هم بندی	کوکت کندی	کلینیت ای زنات کا	کلینیت بودن کا
عنیست بز ای زن	کوکت کندی	کلینیت ای زنات کا	کلینیت ای زنات کا
کلینیت ای زنات کا	کوکت کندی	کلینیت ای زنات کا	کلینیت ای زنات کا

فروش طبق طبلی پیش است	منج سعدی رقی سرست	در مهربانی کی کوکی کل
در مهربانی کی کوکی کل	در کیست رمکان کنده	اف بجهان سیل نند جان ال
اف بجهان سیل نند جان ال	فان کیس روزگار پنهان	بر دوبهان است مثان
بر دوبهان است مثان	وان دل قیران بور کنجه	عیبت خواه خوار حکمت
عیبت خواه خوار حکمت	روشن شنی دیده رودست	چمچو چونی چه سودیدا
چمچو چونی چه سودیدا	طلصل رسی رکابت یافی	نیز خدمت بر اهل اسر
نیز خدمت بر اهل اسر	ملکت مهر ناشد عزیز	کوئی بین اچوپ پرمه
کوئی بین اچوپ پرمه	در تخم خوکان پنهان گلند	زنگاب ایمه پن کارت
زنگاب ایمه پن کارت	طخت خلم زد اعلاء کارت	دو دنگار و دنگار و همچ
دو دنگار و دنگار و همچ	وکیل شل کنکت	و چهار طحکه این چه
و چهار طحکه این چه	ترشیدی ایش و قرت	سوسن کلک عصری ایش
سوسن کلک عصری ایش	پرست افتاده بیانی گلند	ما طزویان پس شده
ما طزویان پس شده	غافت خوفان تکریث	مالک است اذن توکرت
مالک است اذن توکرت	و اوه کشته سرخ	کن پس پس پدمان جان
کن پس پس پدمان جان	غافت خوفان تکریث	شکاره و قیرین پیشت
شکاره و قیرین پیشت	لا ایش جان ایشی کنست	بر جهن امید ساز است
بر جهن امید ساز است	سایش ایز جو روزیست	به و میری ای کوکی کل
به و میری ای کوکی کل	سایش یانج درین خانه	لک چونیست شایی برست

فان اینست ان یافته	بیرونی کوش بکان نه	سیری فتیه ایان	نادیشیدن بکن شت	گردن سیدار هرمان	کلیل علاط میان ایان	رودی زین علیتیز	فان اینست ان یافته
بیرونی کوش بکان نه	نادیشیدن بکن شت	سیری فتیه ایان	میچنجهت مال	پردا کون گفت طلب	رودی زین علیتیز	بیرونی زین علیتیز	بیرونی زین علیتیز
نادیشیدن بکن شت	میچنجهت مال	سیری فتیه ایان	دایاری خ شریعت	یست بو شخنه غریان	کلیل علاط میان ایان	بروران سیب ایان	بروران سیب ایان
میچنجهت مال	دایاری خ شریعت	یست بو شخنه غریان	دهد بورت پوزن	کلیل علاط میان ایان	رودی زین علیتیز	و لطخته آجوت	و لطخته آجوت
دایاری خ شریعت	دهد بورت پوزن	کلیل علاط میان ایان	کلیل علاط میان ایان	کلیل علاط میان ایان	رودی زین علیتیز	دوشک مید اوشب بردا	دوشک مید اوشب بردا
دهد بورت پوزن	کلیل علاط میان ایان	رودی زین علیتیز	مهام از است روی	مهام از است روی			
کلیل علاط میان ایان							
کلیل علاط میان ایان							

مرشد سرگرد خود را مهده	سالک ل تابع احکام او	کنترل از اتفاقات	نیز آن سایع نکت کرد	دشنه بدرگز جانست	دلم تقوی دارای است	نام است پیچیدت	هر دلش از قسان کرد	پیچت آزادی هم خوارق	ملکت هرسی پیش فرا	شکر از اشیان قلت	زاغت و زندگانی خوبی	زیارت انجمنی
کنترل از اتفاقات	کنترل از اتفاقات	خونه و گل است بانت هر	پادشاهیت تا شنید	آنچه ورگو شاه شکن	آتش سوز بجان در گفت	عوایس خود پیش از شنید	و آنکه رسدش بواره شنید	از شغافی هم برینی شد	وقوع بکث در گفت	بوز دل ز زندگانی باشد	زاغت و زندگانی خوبی	زیارت انجمنی
خونه و گل است بانت هر	خونه و گل است بانت هر	پادشاهیت تا شنید	آنچه ورگو شاه شکن	آتش سوز بجان در گفت	آتش سوز بجان در گفت	و عوایس خود پیش از شنید	و آنکه رسدش بواره شنید	از شغافی هم برینی شد	وقوع بکث در گفت	بوز دل ز زندگانی باشد	زاغت و زندگانی خوبی	زیارت انجمنی
پادشاهیت تا شنید	پادشاهیت تا شنید	آنچه ورگو شاه شکن	آنچه ورگو شاه شکن	آتش سوز بجان در گفت	آتش سوز بجان در گفت	و عوایس خود پیش از شنید	و آنکه رسدش بواره شنید	از شغافی هم برینی شد	وقوع بکث در گفت	بوز دل ز زندگانی باشد	زاغت و زندگانی خوبی	زیارت انجمنی
آنچه ورگو شاه شکن	آنچه ورگو شاه شکن	آتش سوز بجان در گفت	آتش سوز بجان در گفت	آتش سوز بجان در گفت	آتش سوز بجان در گفت	و عوایس خود پیش از شنید	و آنکه رسدش بواره شنید	از شغافی هم برینی شد	وقوع بکث در گفت	بوز دل ز زندگانی باشد	زاغت و زندگانی خوبی	زیارت انجمنی

بَنْتُ بَوَانِ لَمْ يَرَهُ سَرِّي	بَنْلَدْتَهُ لَمْ يَرَهُ سَرِّي	بَرَادَنْ بَهْ شَانْتَ
بَرَشَادْ دَيْتَهُ لَكَشْتَ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ كَهْلَسْتَ	بَارَشْتَهُ دَيْنَارَتَهُ
بَرَشَهُ دَيْنَارَتَهُ	لَكَشْتَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	بَنْهُ كَهْلَهُ عَسْلَانَهُ
وَالْكَهْلَهُ دَيْنَارَتَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	بُودَكَهُ طَرْبَسَانَهُ
سَارَهُشَتَهُ بَاهْرَنَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	بَيلَهُ اَزْهَرَهُ دَهْرَهُ
رَهْمَهُ اَلْوَرَهُ اَرْدَنَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	بَنْهُ صَرَاصَهُ دَهْرَهُ
قَبَسَهُ دَيْنَارَتَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	دَورَهُ بَاهْنَهُ دَهْرَهُ
دَورَهُ بَاهْنَهُ دَهْرَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	كَيْلَهُ اَدَهَهُ بَاهْنَهُ
وَاهْدَهُ دَهْرَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	دَهْرَهُ بَاهْنَهُ قَيْلَهُ
بَاهْنَهُ دَهْرَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	سَرَدَهُ دَهْرَهُ دَهْرَهُ
وَاهْدَهُ دَهْرَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	هَاهَهُ دَهْرَهُ عَزَانَهُ
بَاهْنَهُ دَهْرَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	دَهْنَهُ اَفَلَهُ دَهْرَهُ
اَرْدَنَهُ دَهْرَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	اَيْ شَانْهُ دَهْنَهُ
هَاهَهُ دَهْرَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	دَهْنَهُ دَهْنَهُ دَهْنَهُ
بَاهْنَهُ دَهْرَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	كَيْلَهُ دَهْرَهُ دَهْرَهُ
بَاهْنَهُ دَهْرَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	فَيْتَ دَيْنَهُ دَهْرَهُ دَهْرَهُ
بَاهْنَهُ دَهْرَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	يَاهَهُ دَهْرَهُ دَهْرَهُ دَهْرَهُ
بَاهْنَهُ دَهْرَهُ	لَيْلَهُ مُزْجَصَهُ دَيْنَارَتَهُ	بَهْرَهُ دَهْرَهُ دَهْرَهُ

لکن کنم از دست کشان	پوچش کاری می آدم	دست کشان	ای عیش پر خود من بی
میزد و از دهد همین نی	دست کشان	اعلی وان پر خود نی	اعلی وان پر خود نی
و غریب کی سه	مع عمار مع غرفت شی	حده اند تر زیان	حده اند تر زیان
سنه همان پر هم	مع دشائی خوش شی	کشان	کشان
کشان	کشان	دیده من هن شش چون	دیده من هن شش چون
برهه می خواست	برهه می خواست	وره شق تو خاست	وره شق تو خاست
سازه طرد پستان	سازه طرد پستان	مال من ارمیش	مال من ارمیش
مع بزم افت نامه	مع بزم افت نامه	خاق مول زولی شاهن	خاق مول زولی شاهن
کاره می خیابان	ای بزم فته برو آبره	چیخ سمن کامت	چیخ سمن کامت
خودی خاکم که مو او ره	خرست پستان	طریب غاری بازار	طریب غاری بازار
و دست کشانی کشت صوفی	و دست کشانی کشت صوفی	لغ عطیست محظاد	لغ عطیست محظاد
سانت اهم دیده سوی س	فشن کش حاشت	چاره این لی رده دران	چاره این لی رده دران
هر دهه از اشت کشان	دون آر ایجات نیکان	حمد تو کی دستی که کن	حمد تو کی دستی که کن
عطا خوا جو لعل	عطا خوا جو لعل	لا ای سفت و سفت داشت	لا ای سفت و سفت داشت
زست دیر خا			
رست	رست	ای کشی سکان ای شی سکان	ای کشی سکان ای شی سکان
رست	رست	پاره بین ای سفت	پاره بین ای سفت
رست	رست	حست حست	حست حست
رست	رست	عکشیست اسایی	عکشیست اسایی

پس جم جم بگش	و خوارن ای مقصود	تو قطب نه ایران طو
پای پس بای طاد ب	چند بگش کل و من	غم و دختری شیخ
پی بری زانکنداری شیر	ماشوباری باز آین	رمه زندگانی از آین
مای درین بق سیانیها	زانکه ایزین تهم سای کشا	جنون آه عالم عالم افرا
گریش از آن کنم فنا	ساخت اپنگ کسی آن ساخت	باخت اپنگ کسی آن بای
گردش کار آدم بازار	حمد مرغان چان را کرد	سیده ولی کل رو انشده
ترک کر کرده است	عکس اشاره ایست باز	کارنده ای ایند امبل
بیست بین بیش بمن	ای بین شد ایش بین	و اعم برین این گفت کچ
سایه بین بین بگش	دار بین پس بکار	و زدن ای طو زن بگش
جان بی و بمع منه دی	نویت شای بین بند	هرم و وادی که زند
دیگر دیسر بیوز ایز	سست چنینی و قوی است	لیت چندر سوی
حسنی سر باری سرچ	آکوکاران بکمودن ش	سیده ای از تو جانی جهان
بر جان بیدان دل بیان	لی بیکنی رهیور اکیر	اهیش می در و ایک
دیست عاشق باید	انگلندار و طلب بوری	صح اذان لکت بیشت
از ده و ده هش کشت	بنده ایان است سکوت	دیست رهیش بیان
خواهی از ده زن بگشت	در دن بایش خان دست	و ایش ای خدا همیست
دان عاشق بخنام طیت	خون خست کشتن کو	دو دش چیز این بیان
کن زتاب ب محبت	دو دین کنست بیلی بای	دو دین ای زنک و کشت
زند و ولی در وین بست	سرمه ایان سلک چیز ناف	دیست موی چن دنارت

عشق خیزد و اسرارست	لک دین و قدر ایست	ساق عشق و ایشان
رکت بیستند عجایب	حال نسبت بر جایه	واس شیخ از زان و آن
نایب و شوک خوبیست	حربه و شوک خوبیست	دو دو دل سمع ردم و دست
مانتس است اپنی پیش	میں من باع مدار و خیر	سره این ها که نار
آن تبار پرسی کردست	پنجم عرض یا یعنی	دو هر دی او سرمه دست
غدوه لست سوسن	زندگیت خبره از از	تح بان دار و دست
سادی سوریده ولان از	هم مساب نهان دست	یستی چیز ایست
ستمی شیار دلان ای	خون چکاب سایه دلت	قیش عشق نهان دست
کوشان علیست بی ای	صورت او جویه ای	سرکن از جان و جهان به
دارند امشده و نواد ای	که دل حرم خوبیست	لک رو از ای تم رست
رازه دیارست سبی ای	خواه و بجه آیست سبی	دیه سن ابص راغعی از
کرد هسته بی بی ای	وزمی عکس از ای سبی	واس شاریه دهول که
آند و دلار و در سهان	کنکه و دست بیان	آند و دل ای و دل
کشت کاری که هر بیه	کرده طافت تو زیرت حم	آند و دل ای و دل
ای بجه دست که ایه	ورت علی زی و دودعه	شتره راه نیز بجه دست
کفت کاری ن زجان	در دهال عالم عابدیت	یادنیها سه کار
رام دهاری ای ایه	در سرین پستانه پیکار	مانند سه پیکار
ما فکم بند نم کردست	شاعم از غایت تم و ره	بر دهار جان بی ای هم

گرگشان ز آنکه در زمین	گشت اند که در زمین	ز نهایت بیانی و می
هر چنان اند وین همان	ست چنان شیاست	در احمد از قرآن
ماله بگوشان از آن	ای شده ناک ره دلاد	علم بیش بپس نما
ست بشوی ای حبیت	بر که از سرمه پسردست	ارکه از دل که بپرس
مرتضیم کافون بخشش	گرگشان بن عیش سکله	ن تقدیت من است
باورستان که هم این	وارزوی لر چهاریت	ایت مصور بجز ازت
حالم حال رو و کشت	مرگ بکوئی شمه اول که	لی بیان شنس کی ز
ان فرمان پسته در حاشی	از دم غواص پنهانی کیت	سیح کاین گشتہ بی ز
تخته پکشی شان	مشعله افروزه ای خند	عقده حیابان دل خالمه
بیان درون ش	شرم و سرپت پیاده	یا حات چاه س پیاده
پارکت مان ایشان	باج و هلاکت اکهید	فاحح باب پیمانه
بیان درون ش	وان دل بو و محبت بارزو	این چهود همسوز
بود	ماله بگوشان ایشان	چشداین بر کشکل
پارکت مان ایشان	یعنی صفت خدمت پیرین	ست دین خن شنا
و لذت از ایکه دین هست	مرگ و دست بین را پو	یا وکی از آنکه در جن
پرسه کرد از این طبقه	دون تر زده نامه	که اند تو ایستادت
عقل مین ملد ای ای	ن فتمریج جلال اه	شهد دین ملد ای ای
وین سه در حال اه	بر صحیت داری ای	مع عانیت دزد
ان بودت دباری ای	ان غص باریار و تر	داشت اندیاری
مین بیان ملد ای		

دوی پیر بستان	دوی پیر بستان	دوی پیر بستان	دوی پیر بستان
مانه موشان رو دویم			
ملحه کوشان رو دویم			
رکش سید عالم	رکش سید عالم	رکش سید عالم	رکش سید عالم
سافت هوره آنگو	سافت هوره آنگو	سافت هوره آنگو	سافت هوره آنگو
غایرساز فک قم	غایرساز فک قم	غایرساز فک قم	غایرساز فک قم
دشنه پیغمبر	دشنه پیغمبر	دشنه پیغمبر	دشنه پیغمبر
ونزه بات ره است			
نیل پهراز داشت	نیل پهراز داشت	نیل پهراز داشت	نیل پهراز داشت
من زبان بلن من کلت			
عالی معلم بیشیت	عالی معلم بیشیت	عالی معلم بیشیت	عالی معلم بیشیت
عنی صورت فرزان	عنی صورت فرزان	عنی صورت فرزان	عنی صورت فرزان
دید خرم حرشیم	دید خرم حرشیم	دید خرم حرشیم	دید خرم حرشیم
مانه دفت نشان	مانه دفت نشان	مانه دفت نشان	مانه دفت نشان
ویده کدوخان نوار است			
کریمه نمک بزم	کریمه نمک بزم	کریمه نمک بزم	کریمه نمک بزم
پستی پستی پست	پستی پستی پست	پستی پستی پست	پستی پستی پست
عمر سیان زدن خواهم			
طانی طانی پستی پست			
دشت پر و کار اکر			
دکش تکش پست	دکش تکش پست	دکش تکش پست	دکش تکش پست
در دل نهاده دلیل			
چه کسی پیغمبر مولی			
رامی سارین کنیس	رامی سارین کنیس	رامی سارین کنیس	رامی سارین کنیس
فرود و زدن از دل کو			

لهم اکن در سی راه	جسته سی سی میل	من دم رشید میل اتم
با کوکوک بود و بدم	کر پس پس خرد بزم	بز طرفان باد
بزند مدل لای ایمه	کردم رخان حازم	بز پستان کیست
عن هزار دو هزار کاست	عن هزار دو هزار کاست	عن هزار دو هزار کاست
لکه زمکن کیست	لکه زمکن کیست	لکه زمکن کیست
سر گون عمل درست	سر گون عمل درست	سر گون عمل درست
ی زرا پیشی عیش	سر گونیکن بز نایم	ی زرا پیشی عیش
هر دارن صد داجنا	هر دارن صد داجنا	کله در اچار و بورست
عن ای بعد دارن اند	عن ای بعد دارن اند	و بورست ای زمان
و بورست ای زمان		
بیه من حبست نموده	کشته میل زمزمه	بیه من حبست نموده
راش حبست بکیم	و آده جان ایچی ایت	راش حبست بکیم
کی بود ای زمزمه	خون غذای سیمه توهم	کی بود ای زمزمه
دید عازیز یک تماش	دیده ایم ز دیدن بهم	دید عازیز یک تماش
در دمکتی بی غول	دیده دون شیه هیله	در دمکتی بی غول
می خشی خوارد ایست	می خشی خوارد ایست	می خشی خوارد ایست
ما خشی دو خشی بی خدا	شسته بیان و سخن خواهد	ما خشی دو خشی بی خدا
در خود او شکم دارد	شش شده نایاب خواجه	در خود او شکم دارد
دارند و می سه بیام	در دل نیشان کشان	دارند و می سه بیام
کلاس زنج ای ق فواد	عقل شادان چهارده	کلاس زنج ای ق فواد
تیر خوشیت بو گوارا	تیر خوشیت بو گوارا	تیر خوشیت بو گوارا

نَمَّامَهُنْ سَبَرَاهِي	زَكَرَهُنْ سَبَرَاهِي	انْجَنَهُنْ سَبَرَاهِي	فَهَلْمَهُنْ سَبَرَاهِي
عَالِمَهُنْ سَبَرَاهِي	كَوْشَهُنْ سَبَرَاهِي	هَورَهُنْ سَبَرَاهِي	فَهَلْمَهُنْ سَبَرَاهِي
عَطَّاجَهُنْ سَبَرَاهِي	وَانَّكَلْهُنْ سَبَرَاهِي	وَانَّكَلْهُنْ سَبَرَاهِي	عَطَّاجَهُنْ سَبَرَاهِي
وَهُنْ لَهُنْ سَبَرَاهِي	كَوْشَهُنْ سَبَرَاهِي	كَوْشَهُنْ سَبَرَاهِي	وَهُنْ لَهُنْ سَبَرَاهِي
زَجَونَ سَبَرَاهِي	مَشَقَهُنْ سَبَرَاهِي	پَشَرَهُنْ سَبَرَاهِي	زَجَونَ سَبَرَاهِي
مَشَقَهُنْ سَبَرَاهِي	عَشَقَهُنْ سَبَرَاهِي	پَشَرَهُنْ سَبَرَاهِي	مَشَقَهُنْ سَبَرَاهِي
عَشَقَهُنْ سَبَرَاهِي	دَلَانَهُنْ سَبَرَاهِي	پَسْتَشَهُنْ سَبَرَاهِي	عَشَقَهُنْ سَبَرَاهِي
دَلَانَهُنْ سَبَرَاهِي	پَسْتَشَهُنْ سَبَرَاهِي	پَشَرَهُنْ سَبَرَاهِي	دَلَانَهُنْ سَبَرَاهِي
پَسْتَشَهُنْ سَبَرَاهِي	مَشَقَهُنْ سَبَرَاهِي	زَجَونَ سَبَرَاهِي	پَسْتَشَهُنْ سَبَرَاهِي
مَشَقَهُنْ سَبَرَاهِي	وَهُنْ لَهُنْ سَبَرَاهِي	زَجَونَ سَبَرَاهِي	مَشَقَهُنْ سَبَرَاهِي
وَهُنْ لَهُنْ سَبَرَاهِي	زَجَونَ سَبَرَاهِي	زَجَونَ سَبَرَاهِي	وَهُنْ لَهُنْ سَبَرَاهِي
زَجَونَ سَبَرَاهِي	زَجَونَ سَبَرَاهِي	زَجَونَ سَبَرَاهِي	زَجَونَ سَبَرَاهِي

پروردگار آنکه درین حیثیت	لطف بیان از ازدست دادن	لطف بیان از ازدست دادن
پاچ هم بر پرسیستاد	ادب پست زندگانی	ادب پست زندگانی
طایران باشون ایام زمان	درست و دوبل ایام زمان	درست و دوبل ایام زمان
هر دو بیان از دنیا میان	دست بشوی رفع و	دست بشوی رفع و
زندگانی و انجانی	باش و داشت که ایام	باش و داشت که ایام
مرد هریش غلط است برایم	کوسرا یعنی پسکارای	کوسرا یعنی پسکارای
ارشان پسنه بیان است	ترک و ایامیه بیان است	ترک و ایامیه بیان است
منزل میزبانیست	نست این در نجود	نست این در نجود
بدهد و داشته باشد	مردم ایل ایل تیغوان	مردم ایل ایل تیغوان
بدهد و داشته باشد	چشم بزیرت ایل است	چشم بزیرت ایل است
عشق بسته روایان	حیر باغ است جهان خواه	حیر باغ است جهان خواه
نمیست سوه از دهان	دقت فیض بیان است	دقت فیض بیان است
شورش نسوزد از دو	مال این پر و زیور است	مال این پر و زیور است
کر زید باز بست ایم	بیست فی حق از دنیا	بیست فی حق از دنیا
عون ایت از مرشد خوب	بیست بیان شده مادانی	بیست بیان شده مادانی
دان شکری کش کنیست	مشکل چشم غم دار است	مشکل چشم غم دار است
و دنس سی بیان دیپ	در دل از دنیا شناشد	در دل از دنیا شناشد
بنده کی ایل ایل ایل است	من یعنی از بیور سوزنی	من یعنی از بیور سوزنی
گاهی و دنیا کیش	گاهی و دنیا کیش	گاهی و دنیا کیش

میں نے عمار شور و طال	پا پا کنیت خان			
باد پا پا پا باش بی	بود شیع و ق زون آمد			
ساده دکوه ییز زول	چشم کمال خان باش شد			
ساده دکوه ییز زول	گفت بد مرده که لکیست			
او سلاشی س دویلی یاف	چم بیرون است سیلی نیات			
او سلاشی س دویلی یاف	برده ول از بیخ بن کشید			
وید و آینه ر پسار هوت	پس بخ داشت که ای			
وید و آینه ر پسار هوت	پرسن ن پستی او اه			
چن جان شه و مان یاف	بیلارع راه شه و مان			
چن جان شه و مان یاف	بیلارع راه شه و مان			
با دیگر کوئه مان ایست	بیلارع راه شه و مان			
با دیگر کوئه مان ایست	بیلارع راه شه و مان			
سرچ از بروه بار و دیک	کبته من هم که و دان			
اد و سر شاک ب شویقی	زمزمه عشق ساده بیش			
اد و سر شاک ب شویقی	که بیش بر می بینی			
سبی هم ای طا خیرین	من سرایان حادی اسر			
سبی هم ای طا خیرین	در در اندار و سر و سار			
کریمه بکر و روی ب	دو دو دین سطح ام کلکن			
کریمه بکر و روی ب	از سر سر پر کند و سر ز	از سر سر پر کند و سر ز	از سر سر پر کند و سر ز	از سر سر پر کند و سر ز

ارون دوون لش هنگیز	دشت بزم پر زن بسته	دلا بیرین برق میل است
بان تکت هر خانان جای	مهد بین ایام قتلی پنهان	پایی مل نزه سلیمانی
شاه پاش که حفیض	سچ که باشد که از و دهن	مشن سرمه جواز روی
پندکنی رزه این کله	معزی سیه دفع	فرادست بپرزیک
بیل علیکه که کوت ده	این حق ره شاره	مرد ره ایست که ایبار
جوانی بفت نخات یکی	را نکه دین ملک که ای	سرمه باعاق فرود آور
چیز بین قدر ایشمن	دشت تحقیک شمن	فته این حق سبل پشم
پشمی زن ویران	وایمن این که سکت	کاهی ای طاک نیایی بکار
دوسل رساید سدن	غیره رعن مده بیاد من	با ود ای خارمه کشید
کار خود صرت ایکتیت	این هم تماشمه	سید محشیه و شمسبار
بند ایم که شه از اراده	کوس دوک یعنی خداو	دینی دوون دنی ناکی
ساده ای ایکت بود	ست بی عشه کرنا کی	و هم زد ای او و دهاده
نیز فوارین مرده بسته	پند دین مرده که برق ای	و هم جامه ای طاویت
بار تو و بار که دیگر پت	دوق دخل ظمت هدوس	کار قوبای رکه کیست
ساخت براب ای ای شمه	از تو غم پت که دین کو	اد بجا ای روا میری بکو
تن چنی و ایم چار ای بیمه	اد بجا ای روا میری بکو	فارس خواهی خ نخی هنچی
راه مخافت پدری دیجی	سچ عقیت په وی ای بجا	ترک دهان چه جاز کیم
ست هور شمن س	زاد تو ای خیز بین نیست	نمود نوار زان دیچ شند
در ع او را که است	از هما خاک شستان	حکم قوره مده پیاست

من عذر مارماد و دشمن	دای پیات از ای جان
با دیار اهد و ایم بست	با دیار ای ای جان
و ای پیت بان بیمه	و ای پیت ای ای جان
چاه جان شپت بی خاتم	چاه جان شپت بی خاتم
دان خوی پیشان شده نهود	دان خوی پیشان شده نهود
تو سه لی زخون هیج سام	خان وان و فوج اندیم
را تشن لی کر متم سلیع	نکت بان آدم و برلادا
و ایه بیت لی لی کر شیت	ویس نوم را ب خواریت
چیخ بانیک دادا کر	کادر شست پی ایم بست
چیخ بانیک دادا کر	کار و لوت دیه دیت
کل شد سوری شاعیق آب	بیت سب و بیت سیان بست
نمیت نوزه ز رسپ تان	نمیک پستان سیان
شان بیعی سده کیوی خان	شان بیعی سده کیوی خان
و ایه بیت لی لی کر	و ایه بیت لی لی کر
سیزو سواری خط سیری	و ایه بیت لی لی کر
من مین زخون سانت	بیت منی کیت بیان
عنان ز میں کل بی بی	پیان منی کیت دیت
بیک سخت طی بو تان	پیک سخت راهی ن
دار علامی شده تکیه نه	رسوکار ای پیه ایم
مع سار آمد سیان	رس سرخوش قلن بی دیت
کان کان کان کیم	برز خیز شه سه عیم
غوری خان اگان	پی غریب شتم سیان

لست پار از مرد نیک است	که شن در پر علیو و راه	خند کلای سلام دل برین
در در عذر داران بدار	شان و سین و هست شا	بلین و کل و اسح خدر آش
دایب و اون پایپ زین	خند و باز جرکت ای	دو سه پای طین و دیچی ترا
کهن کن و دست خوان	و ایده پستان قی پیک	خون شون و سکن لی پیک
بخن من خن که ای اشت	من پیم چرخه اید و پی	سر و سی پیم و دیست دی
جان بخ تی پیکل	خون ببل و سار شا	حال و پایا بخاری شا
دست عار خون بکلیم	پرس پیر شر سی شنا	ورس پیه پیکل
بان عزیز خان پیمه	یافت لمبی خان شا	گلک ای ای خان پیم شا
وز و دار کم خواز و پیکل	سر و چا هم کن ارد داد	در اعرا کاخ دان سید
هان نت کنکت ای ای	عل خن اش کارک	خن ریست سکن ترا کرا
با ز بو ز بیان	خون کن و دار ده سان	من حیبت بو اسد عز
شهم عالی میسان بکمه	فیبل ای است مد	فری خادم بسیم دار
تر من ز اس غایب	شیخ خور از فور دن بیز	وی خاست بخود دیز
وکل از همن ای ای	مدقت نظر نهیست	لیو خن در نایی تری
مور ایز رغور آی	خانان محزن لان افتی پ	بر گلد از ب دا کیم
خون پی جریمه دن	ریطان خست سرای سار	یزد و زان بیو ایوی ای
کشت مرکن اشاده	رج شدم سید بیات	رونه ایور ایسی دان
یعنی آیت با چم	کجی خاون شت یاسم	اره طرق خیست بی ایم
شمس ده ب محلا قیار	کنتر پره کوستان	ولان سوت خان شم

بیان این داشت و میان	بیان کنم حرب پو غرمان داشت	بیان کنم حرب پو غرمان داشت	بیان این داشت و میان
وی پوشیدن سر نشان	گردخان که نیم پشت	گردخان که نیم پشت	وی پوشیدن سر نشان
من ب اپرده سایه داشت	بلکه علیت که آن داشت	بلکه علیت که آن داشت	من ب اپرده سایه داشت
دست زده تمدن اش داشت	در دام داشت نسلاخ	در دام داشت نسلاخ	دست زده تمدن اش داشت
نام مکنت کنم داشت	داو غلبه داشت و اعماق	داو غلبه داشت و اعماق	نام مکنت کنم داشت
واز من طبع پشت آن	میل طعم بولاند طمع	میل طعم بولاند طمع	واز من طبع پشت آن
کس نیسانه بندی کن	گردش دم پر زرده پیکر	گردش دم پر زرده پیکر	کس نیسانه بندی کن
باز پستاهم قلم از دست	در روحیت طرق بیک	در روحیت طرق بیک	باز پستاهم قلم از دست
روی تانی زمه میلاست	که دری بیش خالاست	که دری بیش خالاست	روی تانی زمه میلاست
زور حقیقی هم از	بر سرتی قی کش	بر سرتی قی کش	زور حقیقی هم از
کلام و اوت بودی بیک	این این بن شل بیک	این این بن شل بیک	کلام و اوت بودی بیک
این ای اصلیان بیک	بان عصر خست داده	بان عصر خست داده	این ای اصلیان بیک
بیک ای پرده چان بیک	ارسوزد من چیز بیک	ارسوزد من چیز بیک	بیک ای پرده چان بیک
وین ب اواره و او از	چ پ ناطوره ای ایم	چ پ ناطوره ای ایم	وین ب اواره و او از
نمکسون و دهوران بر	شورخان دهان نمات	شورخان دهان نمات	نمکسون و دهوران بر
نورخانی ده ایوان	مشتمل ای داشت	مشتمل ای داشت	نورخانی ده ایوان
پردازش ایان میران	سازخان بیمکت	سازخان بیمکت	پردازش ایان میران
سخ زیبا ایش ایست	کردخان بدیل عیست	کردخان بدیل عیست	سخ زیبا ایش ایست
مرفت دست دران چست	کردخان بیمکت	کردخان بیمکت	مرفت دست دران چست

د پ س خر و د ا س ک ن ع ل م	خ س ش د ا س خ ن ا ل م	س س د ا م ا س ن ب ت ک د ن
ل ه ن ب ا ن ش ه م خ ا ل	و ا ب ت ب ر ت ب ج ا ن ل	ت خ ا ن ا ب ز ب ا ن د او د ز
پ س ک د ق ط ن ا پ س ک ه	پ س س ک د س ر ب ا ن	ن ا م ت ن ن ش ب ز ب ا ن
ج د ع ش پ ت ا ل غ ف پ ا	و ا ن س ح ن م ا ي ن م ي س ي ب ت	ط ب ن س ب س ک ك ف د س ب ا
و د ش ن ي ب ا پ س د	و ا ن س ب ک د ل ا ز ا ب ج د س ب ت	ل ن ت د م د پ س ت م د ن ا ن
ا ب ل ه ا ن س ش ج م ا د	ا ز م ن د ب س ت ک د ع ا ل م ا د	آ ب ب ح ا ب ا ك س ح ن م ا د
ف ا ك د ه ر د م ك د س ک ك ب	ل ب ع ا ل ف ر و ز ف ر د س ب	د د ر ق ب س د م ت د ا
ل م ك د ح ب س م ك د ح ب ا	غ ا خ د م د س ل ي ج ا ي ت	ن ا م ت د و ا ر ب ب س
م ا د د ب س ي م م خ ل ف ا	و د ب خ ق ت ن ك د ي ب ل ح	غ د د و ا ن س ت ب ح ن ا م
د د ن س ي د م د ر و ب ي ب	ب د س ح ن ا د م ل ا م	م ا س ا ب س ي م د س ل ا
ع ق ل ك د ا ق د م ر ب ا س ک ش	م د ش ب ي ن ب د د و د پ س ت	د د ن د د ت ن ب ح ل ا س ت ب
ك ش س ن د م ر ق ب ز ب ا	ش د س ح ن ت ب ز ب ا ن د د ف	ب ر د د ل س ب ق ف ر ا س ت ك ش
ط ب ع د ا ف ش ا ن خ ب ر د ف	ك ح س ح ن ا ي ب ا د ب ز ف	ش ح ا ن د خ ب ر د آ د ت س
و ا ب ب ح ا ب ا ل س ب ا ل آ	ج ا ن ك د ا ز د ل ا ز ب ا ن ا د	ب د ب س ح ن س ن ز ب د ك
ا ك د ج ا ن م ق ت س ك د ا ل م	و د ح س ت د ي ب ل ه ش ن	ا ل ح ج ا ن ك ب د ر ب ه ن س ت
ن ا ل ك د د و ح ا ل م ب س ح ن ا د د ب	ل ي ح ج ا ز س س ح ن ا د	د د ر ب ك د ل ب ا س ب ه ن ب د
ب ا ت ز ا د ب س د ز د و ا ع ل م	س ظ ل ا د م د ج د و ا ظ ل ي م	ظ ل د ر ا د ج د د ج د و ظ ح
ش ح ر د ا ن ا ت ش ا ل ك د ي م	ب ي ك د ب ب س ن ت ك ي م	ت د د د س ت ب ي د ا ز د م
غ ا ز د ا ج ا ن ا ك ك س ت	ب ي ك د د ب ي س ب ك س م	س د ك ك ش س ن د د ب

لکت جان بیلت شاهی	گر قوین و کلدری کرد	درخ معنی طرس کرد	دست ز لام تخت پیدا	من خمی است بریان	ملک سخن نیکات تو اشده	ملحق خوشند اپسان	رفتارهای جدهم از یوسف	دیافت پس بیراونه	بیکار شنجه مود ساز	دل شیده غمکرش	ناد کوی بخشن پاربود	وز پاسیت ران بکش	خوشی خوشیان پیغماز	وارده و ایش هوزنبل	ز تکوره سند بسته	یا کدرست بارم خونه	صورت نول اکری بی	ملحق و قاعده دو خواهی	صلک کو مرغ رف هست	مرد ابریشم	خوشند کوشش اوان کو	لیکت سخن ده سخن آموز اوست	
	سرگر پان تکریز	عالیمیان من شدن املاع	مکر کش طهر طلاوس	و خدا کش ته و نا و شه	سر برده بسته	در سر برده بسته	را ای پس کرده زند پستان	مشل خود و بی جایی خوب	یکش هم مردم و سازه	کار پیش فارسیاز اکر	ناده ایش بده باره	رو دل بستان کن بز بود	کن و خکش خلیمه ایز	کوشان من خیان باز	دیده و بیش هوزنبل	آمش ایزی کی اند بستان	مرد کبوس احش سویمه	دو دو راد و کربی می پس	خوشی ایش ایش ایش	چارکه سانش	لیکت سخن ده سخن آموز اوست		

اعلیٰ ریاست پر جمال	کس بخ پست بخ مادر	این روی کام پسپر
بچو تو بس بخ نفخه	دھنس ششے اینه فلام	بز تو پت کر نای قال
این در محافت دن کم	دوں تپ اینہ و خروک	درک دین قفس رانیس
این رکت دن کم	دوں تیغت کنگری اچان	نکت دارند دین از رنک
مرد دن کست دن کم	مش جمال بوس ای تو	ا مردانه مایه ہو
سمی خود دار دن کم	صورت خود بار دن کیست	زند پست کو کوی سست
در عیسیٰ بار دن کم	داشرا وی تو حرم دیست	طوبی ڈان منع عن کیست
وزد اخ انجیس بار دن کم	نیزو ز بار قسم جان برس	ورسر جانت تو عی خان
کج فدا کم ایت دن	چڑھت اند ریام سست	شیک کاران که دین پنڈ
خت دنمان سیخاد دن	چڑھیٹ دزکو سرلوں	ہا سلطنت یائی دوت
با پس شد فری خیس	زمیق سس ساق حوما دن	نادر رانست دن رام سست
چن پیله دار خیل	علمه و زیر نکن کسے تم	کوئی ریواز دو زن پنڈ
ردار و اشت دل لردا	دست دو داسی دان	م زو قسم ریواز مود
عالیان بیش عسل	دست دیاد دیغ غلاب	شادناشندون ز شاد
سر دنست ایستان	داتشان بست دنست	سچ نوکی فردون پست
روی آور دیا بیل	پر بولت کل دو قدم نست	کن نیا دار زور ان سپا
مشهد دو دو ادو مسنه	دویں ایست دنست	ورکاب دی دعا نست
وزد دنست دن دن نست	دویں رکون مکان	تنست دنست دن دن نست
زش ز بیچ پس زخم از ده	ہنی بیچ پس زخم از ده	

دوی و مکان ایده است	و هست و نشیخ فرخ اوه	ساخت خون و ده بکارست	بیوان شاد و روز خود	بیوان شاد و روز خود
رامبر جلس سپان آده	وزیر طنز شان سان آده	زوف یعنی هر آدم زن اول مار	روز زدای حورت چند کل	چون زدای حورت چند کل
راند عویش شام نیک یحمد	چمزو بنا و نه اسات	میانه دارمه دنیا	چمزو بنا و نه اسات	چمزو بنا و نه اسات
نست و از بقی خساست	حمل خوشان بکایت سرا	ملات په نماش لایت با	حمل خوشان بکایت سرا	حمل خوشان بکایت سرا
پایی دوکرد همان بینیها	رازت یان بسندم	بود کشان په بارش	رازت یان بسندم	رازت یان بسندم
دادنوره ای ای تقدم	زاده شان و خاشت	راشت گان بیان پیادم	زاده شان و خاشت	زاده شان و خاشت
چیره چشان و خاشت	لار و شاکل سان زن	شدت گان سادع	شدت گان سادع	شدت گان سادع
از حق سرمه افاه است	تخت نشان بان ایل	شعل فروزان ششان	شعل فروزان ششان	شعل فروزان ششان
آپ ساری و بز	شده فشار نه همچو	سکهان ساره	سکهان ساره	سکهان ساره
تست زدای چوت بکو	سرمه پیچان سان ایان	سرمه دان	سرمه دان	سرمه دان
نهی هر سرپ لایور	مدیت چنان بمالع	یدانه دوئن بخان ده	یدانه دوئن بخان ده	یدانه دوئن بخان ده
بال دریاب بان نه ک	بنده دواز دار ایان جاه	بی زوهر از دیسکنی	بی زوهر از دیسکنی	بی زوهر از دیسکنی
دیگر سات کو است	درست غریان زه شا	ملات تدویرت شاهی	ملات تدویرت شاهی	ملات تدویرت شاهی
جنت درایوان سلی زده	یاد که مدل نکرسته	نام برادر و دلم کرده	نام برادر و دلم کرده	نام برادر و دلم کرده
دیگر دیپراز مریست	سنه و ساست بان بکو	لغاع ایز بیارم قزویه	لغاع ایز بیارم قزویه	لغاع ایز بیارم قزویه
دانسته اداره مکان	ابحثت پرده در و ده	نمیخواست ای مالکه	نمیخواست ای مالکه	نمیخواست ای مالکه
شرق معمرب شیخ	سرمه جان بسیل است	رای بسیر و دلم کرده	رای بسیر و دلم کرده	رای بسیر و دلم کرده
جو و دری پو زده ناخورد	لخت فکث انجم چکل	موانده ملکشان ایل	موانده ملکشان ایل	موانده ملکشان ایل

لایران مردم شد	سایش شجعت شان	ن ا بار دست کن
کرده و آن پی از پای او	تیر پر دست از زبان	لایران پا پرسنجه
فخر ایوان طایب	کوس فوج بر کربت نه	نیال راه قربت
پا خود می شست همچو	نادمه آن خست کوئی	زادهین سر زلایت
شش است ول عرق	کاه و فین صحن مطبخ عرض	کا و بیرون طاق مدن
ناب روان شک و هجر	ایم دیرین شد آشتنا	چه مهی بصدورت را
قصماں من جمع رسیان نهیں	فرده دل پر دجالی کن	مرزو پوچو ایزدیان را
ضرلینه رازم کوش	بستایان زاده مردم برو	دایست علیل رسیان را
سرفت از سعی فشریده	ا	ادر دعا فارج شهی با ود
اکش شنیار توییمه		چه زیانی زنی سینه
پرسه نیزه زان کر زان		اس بیلی سریز را
برگز از زندگان زاده		ساز دل زرمه نهان
برن مخدود مرد مبارز		قصه امدادت لذت
سر جانی سیاه کس های		علم اتفاق بث کرست
در اس غلی سخا ته زان		نهت این ای دیسان زید
مالح غارت کاره زان		بدونه بدهست کلیون
در بزمیان سود پیش		هدول حوت بسته
سر و دست زندگان زرد		بلل عکس دار کسینه
شیخ ساور و ساده دست		ذی دشمن عذیز کرست
کسب خوار احمد دیگرست		

بیهی ای ای ای

دیدم و نوکو شن محبت

دانه دلی خود را بخوبی

پسند نوشی خوب باشد

روزگار خوب خود را باش

شکر شیر من باران

بلطفه مبارکه

ای باران

هر چنان شرکت

شتریت هر کار پیش

شتریت هر کار پیش

بیل آن بی دلیل

پسند نوشی خوب باشد

تو روزه ای روزه ای

دو بخوبی خود را بخواه

در کار خوب خود را باش

دشمن خود را باران

دون بخوبی خود را باش

دشمن خود را بخوبی خود را باش

لذت خود را بخوبی خود را باش

دشمن خود را بخوبی خود را باش

است خود را بخوبی خود را باش

اسه خود را بخوبی خود را باش

شخون است که باید

شکر خود را بخوبی خود را باش

در خود را بخوبی خود را باش

ای ازین بیانی من

علم سوت خود را باش

ما سلطنت خود را باش

ای سعادت خود را باش

شکر خود را بخوبی خود را باش

دشمن خود را بخوبی خود را باش

شکر خود را بخوبی خود را باش

بیل آن بی دلیل

شخون است که باید

شکر خود را بخوبی خود را باش

شکر خود را بخوبی خود را باش

دشمن خود را بخوبی خود را باش

ای ازین بیانی من

علم سوت خود را باش

ما سلطنت خود را باش

ای سعادت خود را باش

شکر خود را بخوبی خود را باش

دشمن خود را بخوبی خود را باش

شکر خود را بخوبی خود را باش

شکر خود را بخوبی خود را باش

ن خنای و دهنه هم
پسره ای خم خوشای خدید
ون باز بسته نهاد
کرد و خود از دم خیست
چن سیخ از دست خود بد
کند خوشید بیست
که خد است جهان خیست
نمی خواهد کری که میری
ارزی خوش خافت است
تست تواین شکنایی
بکل ای بست لکنی
سوزه درست اکنی
ذاخ خرد جان دلت خانه
سلع مطرست خرسه ری
ماهودین بیخ بگویی بک
بانیان بی خسرد بی خدا
مح کری پرگر ایامیست
اهله پر کارهای بست
دان بیان ای جهان الد
شلن او مرغی بم مرگی شی
وسرو لایق این بیست
جست دی خوال عربی
علی طراویح طراویح

بیکار کوتا و دل ایشان	دیگر شکر بیهوده زمین	پاک از شن هم و پاک	جان روز روخته مادر	شاهره سخن لخته تو رتو	عمره این شاه است که	باشی های باست که آن نمی باشد	دیست تفریه تو دانی وس	شام تو از سبز خوار	پوش اواز طراز دیست	ست شراب بحدی بانی	و دسته همی زدن در زبان
بد دان صبح جاده است	رسته ای بکار داشت	شیخ را تکه سخکار	مای قیچی پیک کان کیت	شیخ را تکه سخکار	مای قیچی پیک کان کیت	لای بیشتری خرد خوش	صیغه تو از شاهزاده از	مرک دین راهی هم زمزمه	لای بیشتری خرد خوش	کردیت از سبز خوار	خورد و همی سرمی ای بجاه جان
سره تو بیس تو غذانی	شمع فلک مقدس از نور	سره تو بیس تو غذانی	شمع فلک مقدس از نور	سره تو بیس تو غذانی	شمع فلک مقدس از نور	سره تو بیس تو غذانی	سره تو بیس تو غذانی	سره تو بیس تو غذانی	سره تو بیس تو غذانی	سره تو بیس تو غذانی	سره تو بیس تو غذانی
دنه ملک دم زمزمه	گند زدن غصه دلخیز	بده بیان بیک از دل	گند زدن غصه دلخیز	بده بیان بیک از دل	گند زدن غصه دلخیز	بده بیان بیک از دل	گند زدن غصه دلخیز	بده بیان بیک از دل	گند زدن غصه دلخیز	بده بیان بیک از دل	گند زدن غصه دلخیز
گرد کی تونکات سوال	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان					
کشی مین بروان اهدری	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان					
ست سامسونجی سیان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان					
قرنه ای چیز بزرگ می باشد	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان					
قرنه ای چیز بزرگ می باشد	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان	کشته را ای کی سلطان					
هر قدمی لای این راه است	هر قدمی لای این راه است	هر قدمی لای این راه است	هر قدمی لای این راه است	هر قدمی لای این راه است	هر قدمی لای این راه است						
که سران گیر عاد ادعا داد	که سران گیر عاد ادعا داد	که سران گیر عاد ادعا داد	که سران گیر عاد ادعا داد	که سران گیر عاد ادعا داد	که سران گیر عاد ادعا داد						

موده قشی بازینه نیده از	اه تو دوست اند و در شنی	این و کاربرد مکریه اند
صلوچ سیار همراه همیس	در رون جه جه کو و ایجیس	ب شد و تاریکت پد طلای
آپارست خانه رضوانی	ماهی ازوکر و دفعه رکنی	جهد همکن پر که و ایشان پر
		سکرده خواه بوسو و هم برگشان
پنه کن کنیه بر ایان که	کر و حیچ په دشدی	ای شده همچو بایان شنیا
زال کنیت و پسانام	از سرخیت که داشته	پ بکشند پس خل
کامنی لادت که هن	از سرخی باه اسما	دم کنیان خاله کوچ
کاه کنی بجه که خوشی کیه	کاه کنی بجه که خوشی کیه	ان سه ده و سه تهم پر
پور زیان که ور گشت	پور زیان که ور گشت	کاه زنی بعد که هر کم است
پرد و ازی همیش	پرد و ازی همیش	دانه سرست ده از پر
بکانه حیچ بین	کرو قرا هر زیان پت	کر و فرو ده بود پور دل
کات کات کات همیش	کات کات کات همیش	امزه از شمعه نویشیست
تیر خداوند نی سکان	کوئی سکن که دیان	ناکست دل بسب کند
ماوک چرخت سه که	چند نی بزد کسیدن	تند نی خنده پن
پون و دین هاب بی	ک طلب دل دی سو	عاقبت ده کشند
هر چیز ده ده ده	راه غمیخته مجبان	هدوی پش که پیش پس
ماهون خوش دنیا	ماک شایانه ای پسکن	روی تجری پاس پیکر
نیک بندوند و هشیار	ذکر ته نی بر لی خون	داین را خطف چیز
کشت نی مانع و از بات	لام تصور نشو و نکوت	دست بیت بیت
ساره و قنیخ نوازی بزار	کار بیت بیت	

و ز ش ب د ی گ و ر م ا ر ب ت ب	ا ز ف س س و ر ق ا م ا س ت ب	و ن ه د س ا ز ت پ ن ا ر ب ا
پ ش ن د و ش ب ئ ا ر ب ا	ل ا ت ز آ و ا ز د ز ن ج ا ن	ع و ن ل ل ن ق د ر ب ا ن ح ا
د ي ز ج م ا ق ت ک د م ا ق ت	ا ي ز ج م ا ق ت ک د م ا ق ت	ق ب د آ پ ل ا م ا ب ک ب ر ب ا
ب ا ك ا ن ک ب ا ب ا س ا ن	م د ل غ ا ئ ا ن پ د م ا ق ت	و س د ج ب ا ئ ا ن ج ا ن ا ا ت
ک ب ع ج د ش ط ج ا ن د ا ن	ن ا ك ب د م ا س ا ن ج ا ن ا	ب ا ك ب ا ن م ب پ د ا ي ب
ز ن د ل ب و س ج ا ن ج و ن	ج ن ك ش ب د م ا ك ل و س ا	ر ب ب ن د ب د خ د و خ و ش م د
ب ت ك ب ر ب ا ئ ا ن پ د ا	آ ب ب ا ي ب ا ن س پ د ا	ز ن د ل ب ا ت ش ب د ر ا ك و
ح ا ط ج م ا ق ت د د ك ا ن ب ا ك	و ا ا ز د و ب ج ا ن ب ا ن	ب ا س ا ل ب ا ب ا ئ ا ن
س ي م د ا ت س ي ج ب ا ي ك	ز ب د ج ح ا د ر ك ب ر ب ا ش ب ا	و ز ش ب د م ا ت ز د ك ب ا ي
ك د م د م ق ا ن ت و ب ر ب ا ئ ا	ب د ل م ق د ر ب د م د ك د م ب	ش د خ ا ب ت و ت ب ع د ر ب
ر ب ب ع ج ب ا ك ب د ا ز د	ع و ن ج ب ا ئ ا ك ب د ا	ك د د ر ا ب ع ز ب د ر ب ا ك ا م
ز ب ا ن س ي ج ب و ب و ك	س ر ب ا ك ا ئ ا ن ب د ا ز ب ا	ع ا ل م ج ا ك م د ب ا د ح و ب ا
ن ا م س ا ه ا ن ب ب ا ئ ا ن	ح ك ا ت ج م ك ب ي ك ب ك س ب	ع و ن ت ب ر ب ا د ت ب د ز ا
پ ش ه ي ز ب ا ك ئ ا ن	غ ا ك ب ب ر م ك ي ك ئ ا ن د	ه ر ك ز ج ا ك ك ب ب و د ا
ط ب ك ا ن ك ب ه ب ن ا ب د	ق ط ك ب ا ئ ا ن ش ب د	س ا ز ب ا ئ ا ن ف ت ك د ا
س ي ش م د ب و ك م ب ب ج س ا	و د ل ع س ب ح د م ا ه د ي ك	م ل ك د د ر ب ح ب ج ح ك
پ ل ب ل ب ر ب ا ئ ا س ا ن	خ ا ب ج ا ب د ر ب ا ئ ا	و د ي د م ح د و ه ب ا و ك د
خ و ن د ب ا ئ ا ز د ب ك	ل ا ه ج د و د ب ا ئ ا د ب ا	چ س ك ب ا ئ ا د ب ا ئ ا
م ر ج م ش ا د ئ ا س ب ع	ب ا ئ ا ج ب ا ئ ا س ب	د ا ل ل ا ب ت ب ك د ه ك ب

دست یکی نخ بک	نگاهی تهی به از پنهان	آن گفت کاه کل پان	پای خود کنایی تکین
کردم داعل تو و یاد پس	کایه سنت حانیا بک	مدل بود آیت روزگار	بلع مردانه میریا بک
بلع مردانه میریا بک	بوقه دران سرسوت دک	راه چشیده بکان بد	آن گفت کاه کل پان
آبودت لایز روشن چون	بوقه دران سرسوت دک	شمع بخت روتیک	کوئن و کوب فران بک
لعله زان از خا رایت	چون سیاه سُر پران بک	لئی قریده نیستیز ان بک	لپا زین از هزارایت
مال میان غلبه دی	چون سیاه سُر پران بک	دو غریبان جگکرنی	مال میان غلبه دی
وان ل جرم خوشوا دو تو	چوت ارشان کلخانی	وزن میمان حق بست	چون سیاه سُر پران بک
چون چنان که چنان بسته	چاک جاز از بسته خجید	کی هات کراین کشتنی	چون سیاه سُر پران بک
نام شاهزاده زیان بسته	نام تسمم روری و میان	با ی کیا ز اجیان می د	چون سیاه سُر پران بک
بر مر پری ببلو کامزت	پست مهد پس لیعنی همن	دیوکم خالم دیوان شده	چون سیاه سُر پران بک
شیر فک را بسوی بسته	هامت ایوب کرمان	پست مهد پس لیعنی همن	چون سیاه سُر پران بک
شاد نمودش نغم شاد	ماغه دیری چوک تو ای خیر	قصیده پنجه کرچیل	چون سیاه سُر پران بک
بال پری که تو ای بسته	سد کمان بده بی ش	چاره ترین عجسته باز	چون سیاه سُر پران بک
گرد گفت دل اسلام	نیش کیم خود بارز کرد	دیم شکان طوفان	چون سیاه سُر پران بک
بیر پی اور و مده کوه ده	پر زنی بخت کار فتح من	و زعترست بی پر و از	آنکه ازان سل اکسته
آن هم سبب بدبند	دوا من پر کپش مده	دله کاه پسته ای زده	آنکه کاه پسته ای زده
گشت که ای که هستیان			
پیشی پی پیمان			

و نوی در کنده خواندن	ریزک و خانه و خانه ای	و پنجه بسیار بخشن
ما قاتل این راه گرفتند	هزار بزرگ کران بخشن	اگر سپه او بر قوه شن
دین به خون را کردند	امن کند خوفان سرت بخشن	بیره ای پسته پر واقع
سید دلی گئی ای ای ای	سرمه فرازی که ای ای	فکات ازین است که ای
ششم داردی را کنند	تو پیش من سی او پرایین	دان پنجه که کزان خود
کای یافت چهارم ای	پیشش خانه هم سرمه	ساده ای ای هر روح دارد
با توکل این شن عالمات	پر توکل ای ای پر نایان	وز غلام پس بجان ای
پا میست هر ای ای	را نمک است زاله دارد	و اوبو ایش تظاهر است
در سرایشان شده سلامان	کارتیشان بزمیان	روز و شب آورده بیست
فتح میخان من بسته ای	وقت فرماده بزمیان	بود مرد ای ولی ای پیش
بر سرمه و پس که ای	رفت بخواهیش کاره	نمایم من پیمه رخراو
خون سایی ریشه ای	و زیبود بارزوی شکر خود	پشت پنهاد و سرمه ای
دستی پیشین سود ای	ماهی خیز نر ای ای	پر سپاه ای تو بود ای
از می خفت شد ای ای	گرگیت ہر و بخاری	کروست سی کنکن
خون یست بوز ای ای	طام بکر و زن خاتم ای	قیمت را اگلی ای میست
کرمه سی داد من محنت	زرا شهد پا خان	ظلمه میست کریم ای
و بعدها ای ای کو خواهی ای	و زیبکی کارمن مرد ای ای	اربع کو ای خدسته ای
دست خوار سمعی خیز	و ایش سپه او من بخشن	دو بزرگ ای پشت ای
در چکار داد بیان ای ای	شده ای ای کنده ای	وز نیستم ای تو بود ای

از صفت یده که در زرگار
دیگر چنانچه بخوبی میشود
لایه سر برین و شاه
کوشش پر از جویزه
سخاطر اور آن دارند که بست
در کوه است خوش
دشت کار و راه هاست
دویدن پیر کافی نیست
سازنوار از نواسازگار
دویدن کشش که بتوان
دانست که ای سارمه شیر
ماشد و متفقع از دست
کرد عالم شد می پیکند
حال ن محمد زاده بودی تبا
ماکن دویس پارت
دو دیگر زاده را کلاب کند
کلای عطیه دار بماند
مطریت بسیار پسی باشند
کر قدرین کشت بر زیر
عنه ای زن علیه باشند
ای که ددم را خود را بخوبی
کار سهیست کار داشت
دین کارست یک کار داشت
جان حیل از مرد و زن
سین علیه شد و شد

ای توپی که در کارست
دین کارست یک کار داشت
کار سهیست علیه شد
سین علیه شد و شد

دستال زر غدهان	گلک خوار پیش کشید
چه بیر افت ده	ب عن سرخ حسین بهادره
دستال زنگات بکزه	مرویت ملک بکزه
کند انت که دیار پ	کلچ با شمار تو ان مایمن
برگشی زیارت آفیت	ترک بسان زین جهانیت
ما صلی ویش بی حیات	زاده بیش رهان ایقت
آب خ مژد و مکات	دنس فاق کپه دست
زندیه که شن بحال د	د حشی شه رقصی هم
چ ک دیار خار و دش	بیست بزرگ توشی و ن
حاتم خایی بکم کش	حاتم بی نه بادکشا
در کوت است مکه باش	واب ای لو لوا لای از د
دو در بایی سی سی پیم	سرع پوکت سرمه
نمم مسک شاست	کشید از سرمه عان
سرور عطیل بی برا	ک رو بلکت ایم میدن
خرس بی ایش زنگا	ور خوری فاک خور دک تو
بیک سرمه دیار دوست	کر بمه ملکه جان ای
لکم بی پت که ایشان	ما چخ بی که کاه شست
بی زردی سفرش حس	حد بود و زندگی نظر
بی زرد و سرمه زند	د لک زکر و دلی دش بر زن
لشدایی خ بی را سخ دام	
چون کری د و د منج خ	
ور زرد و سرمه زند	
آن و دستایی که بایه	
چ مزار و لکل و دشت	
چخ زان گهه ایان ای	
پی تراست چان ای	
لکه زان چنل دیان ای	
کار دیار نکره و خوز	
که قدر ره مام کش	
دست کسی بی دلک از سرمه	
چ کسی ایست که از سرمه	

نام احالم ترا میست	باده اسان ترا هم است	لایت کیمی نکردم شیخ	دروج پیش بار و در هم سچ
غزه بد پیار و در هم سچ	کربنی سفره بنان ری	دهم خانی از پسر کسره بربای	بون لقیت یه کیرا
بون لقیت یه کیرا	دویس کشیده	نیویت مانند دویان	پارک پیش گذشت
پارک پیش گذشت	درویل علیه اس	خسروی دل بشاش نوب	درویل سازانکه دین گاش
درویل سازانکه دین گاش	دی چاه ترا کبر مدینی	ندت بان بربادی	دی چاه ترا کبر مدینی
دی چاه ترا کبر مدینی	سکمه یعنی رکه دار و دم	مردمه حیا می اند بده	سکمه یعنی رکه دار و دم
سکمه یعنی رکه دار و دم	مردمه حیا می اند بده	بکفت بسیزه داده	بکفت بسیزه داده
بکفت بسیزه داده	هزارت کهار گیریست	بکفت بسیزه داده	هزارت کهار گیریست
هزارت کهار گیریست	اد ائمہ تو ازست که شدن نو	دی چیره و آیا شنی	اد ائمہ تو ازست که شدن نو
اد ائمہ تو ازست که شدن نو	فافت که مرگ که می شان	خانه که تو قیمت نیز	دی چیره و آیا شنی
دی چیره و آیا شنی	دی چیره و آیا شنی	خانه که تو قیمت نیز	دی چیره و آیا شنی
دی چیره و آیا شنی	هزارت دویس دیشمن	هزارت دویس دیشمن	هزارت دویس دیشمن
هزارت دویس دیشمن	هزارت دی دار	وزیری اور رجو اجوده	هزارت دی دار
هزارت دی دار	هزارت دی دار	عادت اور دنیا لایست	عادت اور دنیا لایست
عادت اور دنیا لایست	سرمه کون یکدیار دیست	سرمه کون یکدیار دیست	چشم او خانه بر نهادست
چشم او خانه بر نهادست	لایم کیست از بی آهست	لایم کیست از بی آهست	لایم کیست از بی آهست
لایم کیست از بی آهست	داتش کیست از بی آهست	خانه چه است من راه به	داتش کیست از بی آهست
داتش کیست از بی آهست	حمل او پیش راه دیه	حمل او پیش راه دیه	حمل او پیش راه دیه

وید او نوایم کشت	عازن کشند از داشت
غذت اول بلوک گذشت	ارسنا کشت بکار رسید
فاغل بی پناک شدید	وید و بان برادل بین
دو در آن یکی باختر	فرمکولن بی رسته
زایر شن که مدهلا	خیسان پی و خوش
طیخ آپون کن نه نات	گشت ادان ایرد پکاره
آن خلود هر دی رو طله	وید و نوبت زبان
مع و خپان شتی	کوس خاچ پکروان
دیگ از جمن بجهش باد	ون س او زه کارت
خ بجزه بست مادن	لای خود تو سه فون
کردان بکر خاک که	در دهنی کرس بشک
نواده عایس احتیم	پل خیان ساده
شمشک شسته بکرو ته	خوده بر کر دعوت
راست آذک ره قات	ارکت نادر اذکارت
واب علبرس پیون	وید کیک بخت سالاره
آهد س دلمبند بیم	ماله بر اور و پل کرت
کند کل نی پیم	و انک ازو ناید بیش
لیک دیجت فوند	کی ز توحید کمی کشت
مرکز سوت قدمی باش	و زن بیک نهی سالاره
ماهی همان ای بیک	ارکت نادر اذکارت
سبز مفرماتی بیان بیش	وید کیک بخت سالاره
جن ای ای ای ای ای	کی ز توحید کمی کشت
خیل بکهان آت	و زن بیک نهی سالاره
خیل بکهان آت	کی ز توحید کمی کشت
او خدیه برش قیسا	ارکت نادر اذکارت
ردن بنه فکل و فدا	وید کیک بخت سالاره
عاقش برسن پیم	ماله بر اور و پل کرت
داه بقیت نه اسرا	و انک ازو ناید بیش
کیک کیک ایمه بیش	کی ز توحید کمی کشت
خیل بکهان آت	و زن بیک نهی سالاره
روی دراد بکشان	کیک بکت نهی سالاره
گرد تحمد کار آگان	کیک بکت نهی سالاره

شی کرده ام	اندیشت قیمت	شی کرده ام
پنجه تو ان سرمه باز	جن کرده زم کوشود	پنجه تو ان سرمه باز
کشت میان هد تری	که دان مرحله نیز	کشت میان هد تری
برداش از بست ربارو	وید که از که جان چه	برداش از بست ربارو
کفت میان ای کی آست	ورمه آستین کروت	کفت میان ای کی آست
دوی داری خد سالارک	پون کیان یافعی	دوی داری خد سالارک
ای عارا باهی بقیت	قب ن اپهای بست	ای عارا باهی بقیت
مارثا میان بنی ظام	ما تمها که ساید	مارثا میان بنی ظام
امب زان فاعلی بخمام	مساکشتری داد	امب زان فاعلی بخمام
ست یعنی اکتی بس	رچ شور وی آور راه	ست یعنی اکتی بس
کشتیان قوم شانع اف	دوازه ایش شیه زان	کشتیان قوم شانع اف
یست یستی ایشان	مرله خوب ایوقدی کی است	یست یستی ایشان
برکت همراهی مسدار	فتش از ایستاد	برکت همراهی مسدار
رنگ از ای ایستاد	دشنه خود از جدم	رنگ از ای ایستاد
دوز غب بروانه داد	کنعت زده کوئین	دوز غب بروانه داد
در وهم پلام کم من است	مکت کزراه است	در وهم پلام کم من است
کرده داغه منی طنه	د سفرجت علی شده	کرده داغه منی طنه
مغایر ایشان که بر من است	من شود و تخته شده	مغایر ایشان که بر من است

میست وین بے شی شم	پر د کوئی سر ایشیتا
مشل بیت دندو ای بیت	کشت مخانے پو اطسا کار
کامد بیت دنے طبا کارو	میکس ان بان بزاری نہ
لکھی بیت کے بکھنٹ	دایسینج و پستی بک
مام کنم رائے فوئی نیک	و گلن کشنہ دو لب
زکم کروں رون روکن نہ	تل جان یکن بیک
مازرو و آب تیر باد ارد	ز انکوئی و مکش حمل
پر د ازو و جیکر بک	ارومشت انکوئی لش
عام باید انکا بس جوت	مرک زندهان بدریج بان
کچ کوئی بتابی سوت	خیو پاک قطب دیکیان
سرپرہ دا بنت بکن	ر اندریان یاد یعروانی
دایمن زین بکا شم کہ	راوی ببر و بزمک رہ
حک فین راش دا خود	دست بیانی بھجنی
تک دہا ش جو نکو نہدر	درکن اندھس بیڑات
کفر بود دس بیان نہ	طرپ ب وید چانی
نہات کفر زا بیان بیک	اسکھی ماد اپیت آت
ما سیت در د زد بکن	ا تسع نت حضرت رسی
یستی ماد اپیت	راوی بک دست بیک
دلخی ارس تا پوئی	در رملوب و دست بیک
و اکم د نان کفر بکن	دیستیت رظریت بکن

و بی پیه عیان کردست	بیلکن کاشت از نیان	وین چه سو و دهان بیست	و می بیوان و از زبان
ایش و پنه و عیان	ماد بیات هشت	و ایش بیات هشت	ایش و پنه و عیان
مسنخ چار مر آب بیل	سمن و در حق چان دل	و ایش بیات هشت	مسن خیار مر آب بیل
پسری در چه نموده ستر	سپن نایی کل پرده	لال رخ پرده شد	پسری در چه نموده ستر
نارس سر در قلن دل	ایشی بارک سه با	ایشی بارک سه با	نارس سر در قلن دل
و ش فرس شکر پیان	باشد شا پیت ول	وای بدمی بدمی خان	و ش فرس شکر پیان
رشت کش لو لو شهول	مشد ایش زدن لانا	مشد ایش زدن لانا	رشت کش لو لو شهول
پش و غافل یکانیت	مشد و ایش ایش ایش	مشد و ایش ایش ایش	پش و غافل یکانیت
چه ماد تکش شنیت	اعظ سر طک کلم کشید	اول حیت ک آمده	چه ماد تکش شنیت
مرگشیش می دهی دل	راه رفت اندکه در نیت	مرگش طرا که در نیت	مرگشیش می دهی دل
آفندیت انکار این دست	کشید آنکه ایش پرسید	کشید آنکه ایش پرسید	آفندیت انکار این دست
شرم پن دنخ ایش	پاکی پر د پستان سیم	شرم خوشیده بوار ایش	شرم پن دنخ ایش
توبه د داده پستان پ	رو از نیان میان میانیت	صن کن قلب نیانی	توبه د داده پستان پ
خالد پاچ چاینیش	در دیانی محشی	در ک رویی نیانی	خالد پاچ چاینیش
بران سیب جانی د	چیست که دیده حسیان	در که که دیده حسیان	بران سیب جانی د
در اطراف خون حاجی خال	بیت در دی همراه ایش	در که در دی همراه ایش	در اطراف خون حاجی خال
کوه ک خوبی نظره بیش	طرخ ناده ز دست دم	فارح ش فکر ز دست دم	کوه ک خوبی نظره بیش
شو تیاز ایش بیک خوزیان	هدت بکن خسته	و امده فایدان نیان ایش	شو تیاز ایش بیک خوزیان

کو اس نیالی فی دار و بی	روز بیانست خوارزمه کی	نایب پهلوان بلام شست
که سرگن از خانی د	نایک یست زور دیدست	سرگرد لش است این بیست
خود و این شهرو خود	شکاریان تک اهان شد	لایل پیشت اوسانی
سرم بین عجیل مردم	و من جرمیست لان د	این بیست که راهی
		پیش پیاره قدر میر
کرد بر کی زار سلوک	کافی خرد از سچ کمال	دو رسمی از بیانیست
دموی خوت بکی بیست	نموده سو هی سخ روح بیان	امروزه ای بیو و بیان
دعا کم از پیشت بیان	کافی سوال ره روانیست	بیخ اشیا کی جان آفرین
اعق و سایکر دلایان	ما پنداش باب چشم	قاده دین سو ب مندم
ادر و شر بیان	او سکا زار طیون پاد	مرسد و چادی خرد محل
تن و داده بخشنده است	ست رو زیر ار سما	دانه و داده بخشنده
بان خرد بیان	جن بیارک تلی کت	ذک ازین هر دوست ملت
بیخ بخشت بخشت	ان روز رخودیت هر را	خودست خودست خودست
اب بن حصل ای بیان	عاقل بن شرمه بیانیست	کوش این بیان مرده شا
با زندگانی ای بیان	که ز این مانع کرد این	سو این مانع بود سازک
نیز این ای بیان	نایک بیان ده سیاهن شیم	نایی این سه بیان داد
ظایل ای بیان پیش داد	وست دلایان فی خیزان	ماشی ای بیان رکوی که کان ای
که خرد و سخن ای بیان	حافت ساده بیانیست	لوهان بیان کرد ای بیان
ناوک ای بیان امداد بیان	ان غایمت که تو ان بی	وین پیش پیش که تو ای

نور ایمی نمایست محو	کنم و امر زیارت من	عجم سلاط سلاط بسیج	چان خاک است بلات
ساده شود رخ بعده بسیم	ساده شد هر زیارت من	رخ سلطان پسیم	کرمه شود رخ بعده بسیم
کرمه شود رخ بعده بسیم	کرمه شد هر زیارت من	لایک برین عزیز خوش فرج	کرمه شد هر زیارت من
رودی سعدی فردی فردی	لایک برین عزیز خوش فرج	کرمه شد هر زیارت من	رودی سعدی فردی فردی
بیش کم چند نهاده دارد دشت	لایک برین عزیز خوش فرج	کرمه شد هر زیارت من	بیش کم چند نهاده دارد دشت
شور راره زیارت شیر	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	شور راره زیارت شیر
طاعت است از آنکه رایی	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	طاعت است از آنکه رایی
کی زدیران زیستی عجیب	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	کی زدیران زیستی عجیب
نام کاوی خوکن و نام کون	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	نام کاوی خوکن و نام کون
دشکش از از زیر که	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	دشکش از از زیر که
دو رخ ای از راه حیات	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	دو رخ ای از راه حیات
که زریب سوی عجم تائتن	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	که زریب سوی عجم تائتن
کاد شه قاجاره نادائی	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	کاد شه قاجاره نادائی
رودی بخوبی بیخ پسی	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	رودی بخوبی بیخ پسی
جه همن ده کلاس	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	جه همن ده کلاس
بن بی فروخت با دیپ	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	بن بی فروخت با دیپ
رودشی منشی تائی	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	رودشی منشی تائی
ورول شب حکم فردی فردی	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	ورول شب حکم فردی فردی
ساعدرز برکت پیغمبر	لایک برین عزیز خوش فرج	لایک برین عزیز خوش فرج	ساعدرز برکت پیغمبر

و اعده بسب و زن زده	دست و گرمه بزمی
زندگانی اکنچک	زندگانی اکنچک
سرگشل میدروسان	چوچانی خود پرسی کجا
سچ کن نایم نایم	تو اندیز و درس این کا
قایخان اهد پر شید	را اندیز و هم ریاضی گلک
منش او جلس تانیت	د طیران اهد پر شید
ماکاران شطره سر برین	میل بیگی کل ساری ارد
اشترم بست داش هستا	دیپشتی چه دوری اند
بیخت نکی شنما	میگیریان این عقد است
هانه از مشتی و نکو	هاکشل این دندیده ز
گشت با من مدعا خشنده	و زن ای تی محلا منده
مر بود با داده میر	یادگرد سبک رانه
دال داده ایت ایه	دال داده ایت ایه
د اش ل کمع و رفیده	واب زد و داش موره
نو و تقوی سه بر باود	زد و ورخ علی پکه ها
بی بی مای سستی بام	چاه چان که نایزی بام
دو نهاده نخ کسلن	چشم سوی دزد بر حمرا
ساقی این بز کل از دوره	راث منیز بر رنگنه
سستی صافی دل شیخیون	پر غذه بست باده من
بر زدیک از خداون	دی منه بست باده من
فت عل ایه من بیت	دو دیان از خ دل بیا
اوهستان بیات یه	آذش ایکوی جست دین
دانلک کیج سه بست	دری گل نشان دهست کچ
سرحده بارنده بست	غاصه اهش پست
و کریو نواز و مسحی رسی	

بیچ هر یه ای و پستان	بیان خور ندین قدم کشند	بیک بونی بیک پسته مانیان	بیک بونی بیک پسته مانیان
بادو رو شن که رو هم ری	بیر دل خود پر آبست پت	بدر نی پسیده پر آبست	بدر نی پسیده پر آبست
بود پش نکار بیان	با دل کش دست دینم	دان کش دست دینم	دان کش دست دینم
و تر می پستی و دست	ساز پنکا اور دیالیس	ساز پنکا اور دیالیس	ساز پنکا اور دیالیس
پر دل کسونه و در دل پل	صلح طلبی امن ماسی کیز	صلح طلبی امن ماسی کیز	صلح طلبی امن ماسی کیز
و زخم و مکار ار خوار گیز	دست بین دسته مان	دست بین دسته مان	دست بین دسته مان
کست ک او ز دسر سه ده	پای بین سکد سری	پای بین سکد سری	پای بین سکد سری
و زنگنه خبر ساخت عجم	کربش آب دینگ کنیت	کربش آب دینگ کنیت	کربش آب دینگ کنیت
کوشی کی ش محاب کن	پشم دین پشم دین کنیت	پشم دین پشم دین کنیت	پشم دین پشم دین کنیت
دخل طلب کج بنزیع روی	پشمی خبره طات پری	پشمی خبره طات پری	پشمی خبره طات پری
بله ز این مکددوت نما	پشمی خداخان و صانی بر	پشمی خداخان و صانی بر	پشمی خداخان و صانی بر
داردی اردی دلی محش	ترک دهان کی بسطلش	ترک دهان کی بسطلش	ترک دهان کی بسطلش
ین چه دست کے ده دست	دوی خدمت که دست	دوی خدمت که دست	دوی خدمت که دست
پی و کس انشت کی گفت	نیک بوان در خلیار بیک	نیک بوان در خلیار بیک	نیک بوان در خلیار بیک
اده منی مهمنی بین	خوص کن ز لانگ کر دست	خوص کن ز لانگ کر دست	خوص کن ز لانگ کر دست
وز خود ار گلکت کر دست	غزوی بن غزوی داشتو	غزوی بن غزوی داشتو	غزوی بن غزوی داشتو
روز فروزه کشکش	دست دل از کور و زدم	دست دل از کور و زدم	دست دل از کور و زدم
واب ز سر پی نیمه کی	قطله بار ای پنجه دست	قطله بار ای پنجه دست	قطله بار ای پنجه دست
ادی ای بی بیک و دست کیار	ه بی بی بیک و دست کیار	ه بی بیک و دست کیار	ه بی بیک و دست کیار

بادل ملاع رهانی	کاران نهان	کاران نهان	کاران نهان
دکش زیرش دست	چون شنی خود را انداخت	دکش زیرش دست	کاران نهان
روز بیک قرص بهرمی بین	ای سده ۱۷ تقویت شد	دست راشی بیان	کاران نهان
دست راشی بیان	در سرست زبان کرد	دست راشی بیان	کاران نهان
این پیشرست کردی	بند شود از مرآت آشیان	این پیشرست کردی	با قدر خانی کوشا شادی
این پیشرست کردی	دلیل قیمت برخانیک	این پیشرست کردی	دوی باب از خود و بیک
این پیشرست کردی	غذه را متوافق از	این پیشرست کردی	پاسخ دیدی باشد
حمد نواز شود و بیان	لذدار شهروزان	حمد نواز شود و بیان	لذدار شهروزان
سرین چشم پیزدایان	دریش زبان خود گوشید	سرین چشم پیزدایان	دریش زبان خود گوشید
در همکنند بیان بمحبی	کوشک دارد و از خان	در همکنند بیان بمحبی	در همکنند بیان بمحبی
او سریعی چوی اپیم	کوشش ای خیان شده	او سریعی چوی اپیم	کوشش ای خیان شده
در بودن ای اعلی	و احمد کوی بیان شده	در بودن ای اعلی	و احمد کوی بیان شده
شیوه نهست داش	کو فنا پخته براست	شیوه نهست داش	بادر جایست زبان
روی مظہور و کمال دافت	را دیگه و دلیل داشت	روی مظہور و کمال دافت	بوده شراب از من لام
دایمہ نهست عوق ایالی	او حماده و دریخت نه	دایمہ نهست عوق ایالی	یکم خسی عامل است
کشت راقب کدیمیا	زیکش ز دکش ز دار ایما	کشت راقب کدیمیا	کردیمین کرد کار او
کشت راقب ماراز	و بوده مسنه کوکش	کشت راقب ماراز	دیگر و لیک اوشیه
منت که زان هم سر ایک	کنج بی جویم که ز ایش	منت که زان هم سر ایک	دکش ز هم سیدنیست
بادل دکان داشت	بر و خوار از مردی ساروسه	بادل دکان داشت	سوی صیانت کردیم

دلو شواد سکان نم	نامه اگرست آیوه	نامه اگرست آیوه
کشند ساره راست	نیم آن باید کشند	نیم آن باید کشند
در دس سیده دلش نام	در ده دهی دلش نام	در ده دهی دلش نام
وزن دل دلش خان نام	وزن دل دلش خان نام	وزن دل دلش خان نام
وزن دل دلش خان نام	وزن دل دلش خان نام	وزن دل دلش خان نام
ز انک مسام سکاش نام	ز انک مسام سکاش نام	ز انک مسام سکاش نام
ز اویه حاص سام شن نام	ز اویه حاص سام شن نام	ز اویه حاص سام شن نام
بر هقطب فکش بر کش	بر هقطب فکش بر کش	بر هقطب فکش بر کش
آب نینه اوش زفنا	آب نینه اوش زفنا	آب نینه اوش زفنا
خند سه عز دهن دن کش	خند سه عز دهن دن کش	خند سه عز دهن دن کش
رخشیل بخوبیت با	رخشیل بخوبیت با	رخشیل بخوبیت با
نام نکوره در گون نک	نام نکوره در گون نک	نام نکوره در گون نک
کردی بی روی سکه از ای	رفت بوی سکه از ای	کردی بی روی سکه از ای
از رها سی قابی پسید	با کش سی قابی سا ش	از رها سی اید و از اید
نوون قیم خوره خون لک	کشت خوار و سخوار کن	کر جرم بخت دن دن
دروخ خوار و خ پست	دست براده دل کش	کر قیمی و در کش
لابت لامر جای فت	لابت لامر جای فت	دیده خدار و دست
ش بکش تکش تیریل	کرد کش ایچکش خان برد	کشت کر فاراسه هیل
دانج بالش و دشیت	مردم دلیل بخوبیت	زنده کسی نمک زی خان
ناتو دین خان سه می بک	پین ای دخ خان دن پست	ستی خاد محار سب

بادل پیش از می برس	داله فشاری دست و مزم	جای خوشی و خوب
یکپاپ این سه میانی	سکس زن هم میان	ستی و ناکر این بست
درست و از عزم مردم		
واب ب طلاق پوی و داغ		
کشن را ز جراحت		
شامی شب را کن		
چشم از قدر تهدی		
دانه در دروغان شاه		
پی ناک پس ب آید		
ستی دیامده ب کوست		
دی لاری چون بیریخ		
پدر اصل بوعلوی شعا		
چشم ضعی و برادران		
معذیت این بورت میون		
آقچله مدلات روکوی		
هرست اوزش معزی		
قرط اراس بجهت		
باشد این کیم دودای		
من کارت کردیت		
با مردمی برق فرامایت		
واسوی برگان شاه		

شیخ از شریعت نای بیان	طه شن و طهر و دین	مکش از شریعت افراحت	و زید کی شکر افراحت
مکش از شریعت و مکشت	مشد از شریعت	مشد از شریعت	مشد از شریعت
لطف پدر کردی هرالان	لطف عالم	لطف عالم	لطف عالم
ظرف حال تو میست	ایستاد	ایستاد	ایستاد
پرتوت تو سفایی	من عماش غایی	این پنج درز کم	این پنج درز کم
دز پسی تو زنای	لکنی نکت زنای	شیخی نکت زنای	شیخی نکت زنای
نمودکو اصل باب حلب	روز نفت در کردستان	گزجی کار حرمی	گزجی کار حرمی
لکب رانی خست	یاده خاچ کاری زنای	مهدل زنده کیست	این خیاری شیار تو سوچ
بلام عازی خار تو سیس	کره کش نم مواد	تر خوش باید خان	تر خوش باید خان
راهیزو ایش برستی	لایت فیزیستی	ایستاد کرد بر است	ایستاد کرد بر است
وز تو خشیک نکت	موسی کشند پلک	داینه بر از دشمن	داینه بر از دشمن
مود از المهاجم سرتیخ	لیکت نیکم تو زنده	مرده مرد قدره	مرده مرد قدره
وی بر دار پس مدن	دیگران نم کو تو رس	و ام ایست جو کیات از	و ام ایست جو کیات از
یاش بیار او کی پس کن	ریش کرد ای میش	کرد بر مداد این ره	شام ران شاد باید
شام ران شاد باید	شانیمه اند من بمن	دست موس دش کمن	دست موس دش کمن
آچ بدن شان تو مان	یاده دریان لایت	یاده دریان تو مان	یاده دریان تو مان
وقت پدر کردی و مداری	نکت توت سوتی کد	سوئی این کاش یکد	چاره اینک می دان
سافت بری ای موسک	و نکرد و ای صفت سوتی	چاره اینک می دان	چاره اینک می دان

ر ز ق ت و ا ز ن د ک ز د	د و ب ا ب ا ز ن د ق ن ب	پ ر ت و د ب س ک م
ل د ک ش پ ش ن ب د ش ا ن ر ا	ش ا ن س ک ب ش ب ش پ	ا ز د ب ر ا ج ن پ ش ن ب
ز ا ن د ب ر ا د ق ن ب و ش	ب ر ک ل د ا د ق ن ب و ش	پ ش م د ا د ن ب ک ر د ب ک ا ر
و ب ب ت س ک ن ب ب ش ب ش	و ب ب ت س ک ن ب ب ش ب ش	د ع ح د ب ش ب ش ب ش ب ش
س و ب ش خ ا ف د ت ب ا ن ب	ت ب ن ص ف ت ک ا ر ب و ل و ش	د ل و ق ب ز ج ا س ت ب
ع ل د د ا ز ر ب خ ل ت ب	ب ر س ا ا ن ک د ر ا ش ا ک	د د م ا ب ا ک د ر ا ش ا ک
د ا ش ک م ب ا ن و م ک ب	ک ا ک ر ب ي ا ن ب و د ا ش ک	پ ش ب د ب ب ا د ب خ ل ت ب
ج ي ک م ن ق ا ف د ر ا ر و م ن	ر و ز د ب ک ي د غ م د ز م	ه ا ن ج د و ا ب س ا ق
م ع ر ف ت س ن خ و ا ب ف د	ع ا ر ف خ و ب ا ش د ع ا ب	پ ک ف ا ز ا ح ر ا ه و خ و د
ن ف ش ب ب س د خ ت ه ر	ر ا ب س د ف ق ت س	ک ا پ ف ق ا س د ف ت خ ب
ج ر س خ ب و ا ب د د ز	ک ا ش ت ب ا ک د ک و ل م	چ ب ب خ د د پ ک م و ز
ب د د و س ا د و ک	ک ا ش ت م ر س ا ن ب ک	ب د د و س ا د و ک
ب د د و س ا د و ک	د و ر ب پ س ب خ ب ا ز	ک ف ت د د م ا ن ا ر و و م
ب ا ن ب د د ا ش ا ز ق	ک ر و ب م س س ت د د	م ز ر م ا ا ک د ت و س ا ز ق
ب ا ن ب د د ا ز س ت د د	ل ک ب ب د ب د د م	ع ا ق ا ا نی ا ه ا ب ر ب
ج خ ا ش خ و د ب و ب م	ص د ق ب ا ب س س د ا م	د و ف س و ا ن ب د ا ف و س
ب د د م ب ت س ا ب	د ا س ا ا ن م د ش م	ا د د د ب ک د ش خ د ا و ق
ب د د ا ل ا ن ع ش ب ا ب	ر و ق ب ب ف ا و ز ج ا ن	ب ب و و خ و ن ب و ز ج ا ن
ب ه ک ن د ا ن ت د م ا	د ا ن ا د د ل ا س س ط ا ن	ب و س ت ج و ب ر ب د ک ر ک
ت ل ف ک ب و ر ب ک ا ن ب		

ویده خود را می خواهد	کشت مواین و شش قیم	او را سنه از نهاد	ویده اگر را زیستی بر
و زنود نایه بسری شود	که رسماً چون من شد	و پرطادس که کنده	و زنود نایه بسری شود
	درکه پس از شهادت	درکه پس از شهادت	
	اگر قدم و دست پی	باطن او سورت نیکیت	کوس قدم و دست
	و اول اگر که اخراج است	رغم این پر و دلش را	با در پنجه جان نشک
	علانی خانه اندرون این	گردان شیخ یوسف	علم جان دیگر شیخ
	بر بر و بی نیکت و شاه	نهی در عالم	رستم همراه انسو
	نهی در عالم حورست تما	نهی در عالم حورست تما	ر داده اینه سخن
	ترل بیار سر عظیم خون	ترل بیار سر عظیم خون	ساعنه ایزت ایما
	و ز دل اه ساده است	و ز دل اه ساده است	خطبوتن سرسه بیه
	لک فرشان خودین	لک فرشان خودین	که سه در این خان است
	کیک ایکت و دهانه	پس خوار ایز لای	مالک د عالم بالارته
	کیک بین برو و ایز	بزم که زار طلاقی است	فخری بام سلطان
	با و بین بزر ایکی زند	بلکل علیکی دنیا	فیض آجا باید ایک است
	من ایل بیمه است	ساحل یکی سیکمی	کفره دات دزدین
	ایی ای پشکنی	که ز شاه پس بیان	ر عذر و من بود کنیش
	عقل و صربه و بکیش	دست که ایش شاست	د حس بدم پیج است
	دیست که کیست	ر د پن رکنیش	ر د پن رکنیش
	دیست را و دیست ماز	دیست را و دیست ماز	
	دیست را اشرفت و دیست	که عجز سوت دیست	

کیمی بیکر سب مایه	کوکی کوکه کوکه راه	سکه پ که دنار زدن
ضلع پشت و میان	پن پ و اندک ختوان از کتاب	لیمی دین کریم راه
اکرمی رساعیت نخوا	مثل آناره داده است	شادی پ ای نایت
غاید عدویان ایست	طیجه ترند و لان چاه است	صلوکی علاوه یان هر ده
میست دین ام جایگی	پرسی سیاره دم از ایله	مرکه دم از طلاق پیجات
آمودت از هم که قات	دکه از رنج سری شدیت	چیزی اس او بیانی بس
لوزو شوار از حمان چک	دانش مفهه دیو بیان	غزوی از مشوار عالی
عن موشان سروشان ز	شیخ فداست طوفان	لار پیاری پتک
دوی داشتند نایت	حاشی از نایت دلخواه	ترک نیز نیز نیز دست
درز داوام سبزی باید	دکایل این ای ای ایست	دوف نیز نیز نیز نیز نیز
ازمی خان پرورد عالی	رده بزرگیں دیده از ایا	مقایل عاسی سری ایست
فضل کرد این افضل	آب فضائل فتن	پستی پ ای ای ای ای ای ای
بیت که اکون آشت	دکد دس سد بیک	مهم ای ای ای ای ای ای
مردی برای ایشان	سرک زین شرب ای بی	بانظرت یان ایست
کلی ز خاله می نایت		کل سویی ظالم می نایت
دویز ای ای ای ای ای		ان شنیدی که موقیع
ای ای ای ای ای ای ای		بن شرار قصده دران مو
و ش پیش ای ای ای ای		اکلیش وی نیز ای ای
ای ای ای ای ای ای ای		پیچش ای ای ای ای ای

کاکل داده کشی می شست	دیگر نیز بیان نموده است
چند بست از کسر و بست	کشیده ز همانه در این
دین هم از چکت از خود	کیمی ای ای شده بکشید
کس خوب کو شود پست	مرکه زین پنهان شاست
و اکنون است با داشت	سان باس نوای زند
روزانه ای بست کی سایه	بالاک بین شعبه کشیده
ملک بین پرد شسته	بند زدن اعلیع پوسته
دوی طبع ای ای خسته	عین چنان کشیده است
پین هم پس بگشت	ونک از دز پنهان
ماکر کی ای ای خسته	چ سه فیلم لباس
ت شان ای ای شان	بند قوت عده کله
ش که او ام که از زن	ن تو من هم ضمیر مکان
ج که شد نه ای ای شان	ارسان م تواند کلت
بند نه ای ای که ای ای	ست اوست و دیگر است
سله ز خانه ای ای	هان بند که زنگ است
که ز کشی ای ای شان	ش قیان و ای ای زرمی نم
چ سه که ز کشی ای ای شان	خان چه نور و ز
پن تو ای جک ر عالم است	سرمه پن چین ای ای
و خمن حات ز مذکور	
مغسان خست تر خود	
که ای ای شد و ز	
روق قه بیک کی ای ای	
چکت ای ای که کی ای	

شتر طبیعت کفت آمده است	پرسن فامنست هاست	سوی چن بخت بودی سار
تست روشند لایه لایه	گرداب لایه لایه نمایند	پشت دم را می خیاران بهار
در گشان زمین صد احبا	فامنست را دیدم هاست	گشت زمان پانچان
تمپه تو بغل غم غاشه	معکفت سحر محستان شد	کفت آمده زاغی
ست یعنی بذلت بورپه	یافته از عالم است بروی	گفت که ای فریادی
و دم بنی افت نیز کشت	کرمه نهایت زیست	زم و خوش خون بخراست
جوانج ای جال غمیمه	ورغ زیستی خاچ بی دی	بر و سوارب ای امدا
در بست راه بزرگ خرمال	گرفت نیست را و از قیاس	لست ای دال ق و دار قیوب
چه در یاری چست در یاری	گرفت آرمه تیست	عاشق شوری و دسری
که من من همین چیز	رافت پس ای شدیدن	نیزت سادس چپوی سار
نسترن ای زرد بروان	جمل سخن پر رو دست ای	محیم مغلان شدید پت ای
پسین همن زنجهزی	که ایست داده شدید	لاد روان غیره کون آیده
زیگان شکرین چن عطر	باده شده کوکی پانک	باشد و منع پیمان
نیزه راز نهاده و رز	خیزداب دوست یعنی چن	جستی امشغله ده ایستمه
لایک بر اور دگدگه ویا	دیفیل ای بگردشید	فاست پول نهاده ای
سجکت ای چن دسته	چیز نهانت پوکو	زندگان کونی هست زنک
خزست ای علی در ای سار	منغ دارکشته می سیده	گفت که ای شنی بیز زنک
تو چه از زم و خانه بدل	شاره بوده دره می کنل	بس بر و خلق حبار ای زاده
فریزین چن پیش بر قلم	غوفه ایم بطلب هاست	یک ای کر عالم اکر حامت

دزه و فرز باری سول	گرد و دل جست می ایل	بز پر جمع شاهین	کرد و دل جست می ایل
زین ایش کارکان	که عز خدا محروم کرد	کن عالی را بور کیم	کن عالی را بور کیم
پر که از آتو نیز پت	آن بود و در هیل شوت	مالب آن شو اپت	مالب آن شو اپت
در طاشت توکر و نیز	نم بود کان و دن کار	دم زن جوز پشم بر	نم بود کان و دن کار
پر زد پر و دن پشم که	عن شندان کی شیر	د شمار ایساست نیز	عن شندان کی شیر
تش ایل است عن گفت	کش کم که بجز خواه	ای ترا شاد نیز	کش کم که بجز خواه
سوزد و مکل بی سرم	هل د کر پد دین بی پت	آشد و دل بکل بون سرم	هل د کر پد دین بی پت
د لکه چرخی نه بشکن پت	خود بحراه بیل بی مرد	ورنه ایل نیک کش کش	خود بحراه بیل بی مرد
مرزو و افغان خوش کش	هر که در غافق شنای پسران داد	د لکه زند و پسران داد	هر که در غافق شنای پسران داد
بن نمود پت سوی ازده	عشق دل رس دندان نیمه	ادمه دست که عقل ازده	عشق دل رس دندان نیمه
مر غری و اخطبی هشت	سر بحری د اصیری هشت	سر بحری د اصیری هشت	سر بحری د اصیری هشت
مر بعد نی را که هری داده	غزه حکمت بکل نه	غزه حکمت بکل نه	غزه حکمت بکل نه
داج عالی سی نیز پرده	کر کی این کن نصیب نه	اکد د کش نی کشا	کر کی این کن نصیب نه

دست پیش کی بوده	کل ام از دمک داده	دست سیستمی شیستان	دست سیستمی شیستان
شل تو مردی کیست	دو سی از دهه دهون	دو سی از دهه دهون	دو سی از دهه دهون
که عذر علی که ترا سایت	کر قرقی دی توکست	پرو اخ غایی پر زنیست	پرو اخ غایی پر زنیست
ور کیچی باید و دیج	دن بیل ای ای ای ای ای	دن بیل ای ای ای ای ای	دن بیل ای ای ای ای ای
در سیم زیری اند کی	شکنی دل کر پیش تر	دل فرش خانی داده	دل فرش خانی داده

منشی شیخ شکری است	لیلی شتی میزیست	لیلی شتی میزیست	لیلی شتی میزیست
سیح را ترا پس قع دهند	در راه هر عسلم مینم	در راه هر عسلم مینم	در راه هر عسلم مینم
وزن خطر نه انج	کرد گرد وان ز رس بیان	کرد گرد وان ز رس بیان	کرد گرد وان ز رس بیان
پیش از لایت دین	کج و پشا نیشیه ای	کج و پشا نیشیه ای	کج و پشا نیشیه ای
روی یادیان حقیقت رار	سر گر سان طاقت بر	سر گر سان طاقت بر	سر گر سان طاقت بر
بان چه کرست علایل	بر که از است بر زن که	بر که از است بر زن که	بر که از است بر زن که
حسن نیز پیشنهاد کی	دل چه دارندی بلک	دل چه دارندی بلک	دل چه دارندی بلک
ارد و دهنی فرموده شو	دون رو دارندی همین	دون رو دارندی همین	دون رو دارندی همین
صل از دهون که دیوان	پیش خاصا هم که دیشت	پیش خاصا هم که دیشت	پیش خاصا هم که دیشت
خت در چوت خیز	لشکر کن کن پیش عان	لشکر کن کن پیش عان	لشکر کن کن پیش عان
باری بزان کن باش	لار کشادت حان بیشو	لار کشادت حان بیشو	لار کشادت حان بیشو
دم در دشت ایش	غون او اش الموقی پرس	غون او اش الموقی پرس	غون او اش الموقی پرس
رام تعزیت چان سی	وا من اینست مردان	وا من اینست مردان	وا من اینست مردان
وامن دل گردی دام	شیخ اشارت نیاز	شیخ اشارت نیاز	شیخ اشارت نیاز
بروریز دوی دکان	دشن کی کی کی قضل	دشن کی کی کی قضل	دشن کی کی کی قضل
پر پر بشیر دل خاری	ساست بران هنماش	ساست بران هنماش	ساست بران هنماش
و زبله ب تو ایشان	مرک خورد وان حق تو شفیع	مرک خورد وان حق تو شفیع	مرک خورد وان حق تو شفیع
مرکش لکون که شادی	ما تقدیم مرک کن کی کی خود	ما تقدیم مرک کن کی کی خود	ما تقدیم مرک کن کی کی خود
ذپیش کان ریحان	ابهای که بستان	ابهای که بستان	ابهای که بستان
	فصله عمر کن و اطلاع کم		

و سیان لاف نکره او	دو علیان سه شاهزاده	نگویان هر شکر کم	بند بداند که شکر
و کاره سه کاره	درست همری ز خداوند	سده وی کسیوی سه اشیا	دکاره سه کاره
ساده زن و که هشت پیش	سرمه ای و یزدی خشخاش	گردشیان افک	دیگر شکر دادن شیخ
دارد شکر دادن شیخ	قیره سه خلاش داده بک	کاره صادر حیث شکر کام	در در شکر پسته هم
غارض دار و نهاده شکر	کی وی می سه پیش باع	روج نایانی از شکر خفن	غارض دار و نهاده شکر
پیچیده دهد خان را	طایر جان شکر کی پیش	پشم بان شکر خالان	پیچیده دهد خان را
ساده کاره دهد خان را	عاید زان پیش را بپیش	شاده بان شکر خالان	ساده کاره دهد خان را
سن کش تجیخ شکر	سوت نهان بسایانی	شاده بان شکر مولایی	کاره دیگر خان را
بان شرق شکر سرتی	کاره دیگر خان را	کاره دیگر خان سمع دیم	دیگر خان را
دیگر خان را	دیگر دوایی ای ای ای	ای دیگر عالمه علی پیغمبر	دیگر خان را
سرمه تو که شکر دیگر	سایه ای ای ای ای ای	ساده دست سل ای ای	دیگر خان را
دیگر خان را	حفت فکر در سه بخت	با دیگر دست سل سان	دیگر خان را
دیگر خان را	شاده دیگر شکر کشیده	سخکت دن از دست دن	دیگر خان را
دیگر خان دهابه دن	دیگر ای ای ای ای ای	بی پرست نه زن نیزین	دیگر خان دهابه دن
دیگر خان دهابه دن	دیگر کجا دجاله همک	دو دیگر دهای ای ای ای ای	دیگر خان دهابه دن
دیگر خان دهابه دن	دیگر دست دن خدمه دیم	دیگر دست دن خدمه دیم	دیگر خان دهابه دن
دیگر خان دهابه دن	دیگر دست دن خدمه دیم	دیگر دست دن خدمه دیم	دیگر خان دهابه دن
دیگر خان دهابه دن	دیگر دست دن خدمه دیم	دیگر دست دن خدمه دیم	دیگر خان دهابه دن
دیگر خان دهابه دن	دیگر دست دن خدمه دیم	دیگر دست دن خدمه دیم	دیگر خان دهابه دن

حالم بان صرت ملائیت	مدد حب نهاده شکنی	برست سرمه افونی
واب بیب خوش خوش بین	پارس کرس نیز	سد و نی نیز
خوش ز نیزت ملائیت	دوبت نیز توزند جا	من لق خواجو خود نیز
سچ بین فیض ملائم بین		رتو و اصحاب آباد افون
شش کش او مریان بین	عمری پسته کان بین	پیر کل کیم آدم
تن باغم بیان بین	نمده بین دهدی های ختم	له رین ه سدی های ختم
وانس اذیت دلایم بین	کامل گلکن پیان بین	کامل گلکن پیان بین
پیش بین بین و مالی بین	دکده کشا بخت	کیم کو مری پسته
نام خایون که تو آن بین	بردیم و مده غیر بخت	افسر العاب کرامه
پیخته بینه لای ختم	بویی بام عرس رکشیه	من خرخان عرض کش
پیخته خان بخت کرد بیان	لکه سوکر دوزدی های	سل ترسته عان مامه
سچ فروز دیو کم بخت	سورد که ایت قیان	جهت خانه کبو و بخت
پیشت انج بی جلال	فرود که ایت قیان	ار تم ریز کو و بخت
سدی جانش قیمه بین	سلطان ده بیش که شرکت	پند پکار زمان و ایان
خان عده بیل بین	حضر ساند و موسی هان	در درسی بکشود و
ایی غفت شکر کشی	سوت هم عالم فردون علیم	سب غافل قه کواکس
شدت کشان کشی	شوفناکان شکر	گردن و ارد، لازور
عاج او صهی کردن	جز خود پست اتحاد	علسی بین اه سما
سچ خست رفایه بیش کش	آنکه کش شمع تی	هزار و سده دی ایش

عَامِ كِرْمَانِهِ سَمِّيَ	وَرَدِ دَنِ كِرْمَانِهِ	لَكِنْ كِرْمَانِهِ وَرَدِ كِرْمَانِهِ
لَامِ كِرْمَانِهِ بَلْ كِرْمَانِهِ	رَادِ دَنِ كِرْمَانِهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
أَزْ كِرْمَانِهِ بَلْ كِرْمَانِهِ	تَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
رَكِ كِرْمَانِهِ بَلْ كِرْمَانِهِ	اَبِ دَنِ كِرْمَانِهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
كَرِنِ كِرْمَانِهِ بَلْ كِرْمَانِهِ	سَتِ دَنِ كِرْمَانِهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
كَاهِ دَرِمِ كِرْمَانِهِ بَلْ كِرْمَانِهِ	سَتِ دَنِ كِرْمَانِهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
پَهْرِ سَوْجِ بَلْ كِرْمَانِهِ	سَفِنِ دَنِ كِرْمَانِهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
يَالِ عَنْتِ كِرْمَانِهِ	خَرِكِ دَلَكِ بَلْ كِرْمَانِهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
رَتِ بَرِونِ كِرْمَانِهِ	شَتِ بَحْرِ اَبِ دَنِ كِرْمَانِهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
وَاهِ عَنْتِ زَيَانِ كِرْمَانِهِ	بَانِ جَانِ دَنِ كِرْمَانِهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
دَاهِ سَهْرِ دَهْرِ سَانِ كِرْمَانِهِ	بَيْزِ دَنِ زَيَانِ دَنِ كِرْمَانِهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
وَابِ زَوْنِيَّةِ اَنْجَامِ	اَيْتِ سَتِ دَنِ كِرْمَانِهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
اَتِ تَتِ بَيْجَانِ دَنِ كِرْمَانِهِ	مَرِدِ دَنِ زَغَيِّهِ اَنْجَامِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
قَهْنِ كِنِ حَشَّهِ بَرِ	دَاهِنِ دَنِ سَعِيِّهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
سَادِ دَنِ بَرِزَهِ بَرِزَهِ	دَاهِنِ دَنِ شَهِيلِ بَرِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
دَولِ دَانِ بَرِزَهِ بَرِزَهِ	مَرِدِ دَانِ بَرِزَهِ بَرِزَهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
زَهْدِ دَانِ لَعْنَهِ بَرِزَهِ بَرِزَهِ	مَرِدِ دَانِ لَعْنَهِ بَرِزَهِ بَرِزَهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ
مَرِصِنِ عَطْرَهِ بَرِزَهِ بَرِزَهِ	مَرِدِ دَانِ لَعْنَهِ بَرِزَهِ بَرِزَهِ	لَرِدِ دَنِ كِرْمَانِهِ

سازخان خود را کشت	اره خوش بازگشتی نای	موسی با هم می بست اندو	کرد و هر ساین شب با
نامه عالم از پیشانو	شیخ پیش من بحرا	کرد و هر ساین شب با	شش قبیل را کشت از زیر
دوی ایش بود که اندو	پیش از داد شد و در میوی	پیش از داد شد و در میوی	تیغه ای را خلاص که خواسته بود
دو آجد و دوی صحن مصلیل	برینه شیخ پیش پی	تیغه ای را خلاص که خواسته بود	شیخ سوار خلاص تیر پی
تیغ از طلاق را کشت	برینه شیخ کان هاشم	شیخ سوار خلاص تیر پی	شیخ داشت ایشان
پیش از زیادی ای شکفت	سیچ فریل دیمی ایسته	شیخ داشت ایشان	شیخ داشت ایشان
بر سران م حرس می دم	در دهانی سی لفظ حم	شیخ داشت ایشان	کیمی ای جایی ای شستم
کیمی ای جایی ای شستم	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم
د معزوم خدا و موکی پیغ	د احمد ای ای عاشم بیوت	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم
جیمه بیت ای مانی دم	عزم دیل زدم آرام	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم
کر دلم جان مدنیل	ارز هم قدس بای قیل	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم
وزیر بیت کمل خاطرات	شد اعظم شفاعة ای سارا	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم
سر جلدی پی خود ایم بیت	راحدمی بر اعدم و قربم	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم
زاده زنان ای هوسن لی فی	ناقد شده کششان دین	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم
کلیم ز خادم بروان و	دل فیخ بر و هدیان او	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم
دانیش لی پیه ای هاشم	کشت ای طلاق تیر پی	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم
حمد ایش بسیج ششان	هد شریعته بیشید	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم
آن عراقی شه ای هرود	مشهرا بادر کر پر ایب حیا	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم
بدرق ایش بیل سام	زاده رحم داده میان سام	دانی یانی عی ای شتم	دانی یانی عی ای شتم

کو دلایل نیز بیور	گفت سیدت کریم	بیو گفت کرم نیز بیور
و هات نهاده ام فرا	از من شنست	سر علی و این زن
دشنه ای	پدران چیزه کریم	هر ده رسانید طران یا
دشنه ای	خش شیان چیزه کریم	علم علیم از ایستاد
دشنه ای	ای کوچیخ زن را کریم	سیگانه بیعت رانی
دشنه ای	دو خشمها پس کرد ایران	روشنیها پس کرد ایران
دشنه ای	دشنه ای	دار شود ایستاد
دشنه ای	بندانیزیل چیزه کرد	ضد توان ای کشت
دشنه ای	بندانیزیل چیزه کرد	قال زنده است کی جان
دشنه ای	بندانیزیل چیزه کرد	گری نایت رساهن
دشنه ای	بندانیزیل چیزه کرد	رود مقامات ایران

رسول کی حق کرزدی

عمره راه هایی راهی

لت اکتاب و نهاده لایوار فضل الله تکلیف حمال العذ و الین جو کراما

بورا قربت در بعون الله تعالی

و صفت و حوزه

